Cuvânt şi Faptă

Revistă editată trimestrial de Şcoala Militară de Subofiţeri Jandarmi Fălticeni

Anul VIII, numărul 1

4 martie 2011

primul grad pentru elevii jandarmi

CU OCAZIA SĂRBĂTORILOR DE PAȘTE URĂM TUTUROR COLABORATORILOR ȘI CITITORILOR NOȘTRI

PAȘTE FERICIT
ȘI
HRISTOS A ÎNVIAT!

Din cuprins:

Prima experiență ca jandarm **Pag.3**

Formarea elevilor ca viitori jandarmi **Pag.4**

Stagiul scurt de limbă franceză de la Rochefort **Pag.6**

File din istoria unității **Pag.8**

Emoțiile primului grad **Pag.16**

“Filmul” evenimentelor **Pag.18**

Pagina artiștilor **Pag.22**

Colectivul de redacţie:

Col. Hopu Costel Laurenţiu
Lt.col. Postelnicu Ionel
Lt.col. Suliman Doru
Lt.col. Marian Liviu
Preot Simion Cătălin
Mr. Lăcătuşu Tiberiu
Mr. Nuţu Ilie
Cpt. Osoianu Liliana
Lt. Timofte Adriana
Lt. Ipate Irina Cristina
Slt. Nistor Anişoara
Plt. Maniliuc Victor Daniel
Plt. Mîndrescu Marius
Plt. Onisie Daniel

Din numărul următor...

- *3 aprilie, Ziua Jandarmeriei Române*
- *Centrul de Pregătire și Perfecționare a Cadrelor Jandarmi Ochiuri - etapă în formarea viitorilor jandarmi*

Detalii copertă: Fotografie din cadrul ceremoniei de acordare a primului grad elevilor Școlii Militare de Subofițeri Jandarmi Fălticeni, anul I, seria 2010-2012

În loc de... Editorial

IMPORTANŢA DIMENSIUNII ETNICO-RELIGIOASE ÎN ANALIZA DE SECURITATE

Factori generatori, agravanţi/inflamatori şi inhibatori ai conflictelor etnico-religioase

La începutul mileniului, religia ocupă în continuare un spaţiu important în viaţa comunităţilor sociale, în ciuda faptului că secularizarea şi raţionalismul au devenit temelii ale modernităţii, pe fundalul transformării lor radicale provocate de revoluţiile ştiinţifică, informaţională şi biologică pe Terra.

Religia (asociată cu instituţiile specifice) asigură **coeziunea socială,** oferă o **motivaţie** în viaţă comunităţilor umane şi individului. Exercită, în numeroase cazuri, **controlul social** şi al **funcţiei de educaţie socială**. În anumite epoci, religia suplineşte chiar **ideologia politică**, în primul rând acolo unde reprezintă şi un element important al **identităţii** grupului social.

În sfera fenomenelor şi proceselor religioase de amplitudine globală se pot remarca: tendinţe contradictorii de prozelitism religios şi de regrupare a marilor religii (creştinism, islamism şi hinduism), dar şi de accentuare a fenomenului rezidenţelor sectare, precum şi tendinţa de întărire a puterii seculare în raport cu religia şi biserica este foarte puternică în Occident. În fostul spaţiu de dominaţie sovietică, fenomenul religios a înregistrat o recrudescenţă după prăbuşirea comunismului, cu toate că nu se poate vorbi de cristalizarea unui autentic fundamentalism religios în aria de predominare a Ortodoxiei. Pe de altă parte, religia şi biserica se confruntă cu progresele revoluţionare ale ştiinţei şi tehnologiei, care pun la grea încercare explicaţiile universale de natură spirituală şi ridică întrebări de natură morală (accentuarea clonării, de exemplu).

În spaţiul civilizaţiei euro-atlantice se poate afirma, cu precauţie, că procesele de extindere a democraţiei şi economiei libere, cu tehnologie avansată, au indus un model de societate euro-atlantic în care problemele religiei şi credinţei au încetat să mai fie abordate ca " *afaceri de stat* ".

În afara spaţiului euro-atlantic religia exercită, în general, funcţii mai importante în societate. În statele europene foste socialiste, de pildă, bisericile ortodoxe se asociază direct cu administraţiile publice în gestionarea problemelor societăţii, având o influenţă notabilă asupra puterii (în F. Rusă, de exemplu). În ţările musulmane există: regimuri teocratice (Iran) sau guvernate de "legea islamică" (în Asia şi Africa); fenomene de intoleranţă religioasă şi de prozelitism agresiv; conflicte şi războaie justificate pe revendicări religioase etc.

Colonel Laurenţiu Hopu

Continuare în pagina următoare

Continuare din pagina 1

Grupuri etno-culturale întregi se individualizează prin apartenenţa la o religie sau alta şi îşi dispută controlul asupra unor " *locuri sfinte* ", ca în cazul Ierusalimului. Liderii spirituali ocupă poziţii influente în societate. În a doua jumătate a secolului XX, se înregistrează numeroase cazuri în Africa, unde societăţi în curs de modernizare au "căzut" în tribalism şi fundamentalism religios.

Trăim o epocă în care globalizarea şi regionalizarea - ca fenomene determinante ale epocii - provoacă cele mai puternice reacţii contestatare în ariile de civilizaţie cu solide relaţii sociale tribale şi de clan, cu niveluri slabe ale dezvoltării economice, cu rate înalte ale creşterii demografice etc. În condiţiile uzării discursului comunist şi de stânga, compromiterii de către elite a discursului democratic capitalizant, fundamentalismul religios - îndeosebi islamic, dar şi ortodox în Eurasia - oferă suport ideologic mişcărilor ultra-naţionaliste, teroriste şi antiglobaliste.

Cu toate că majoritatea marilor doctrine spirituale promovează pacea, religia rămâne pe mai departe un suport ideologic al unor conflicte armate. De aceea, analizele de securitate internaţională nu pot face abstracţie de factorul religios (etnico - religios) în estimările specifice.

Deşi multă vreme factorul etnic, alături de cel religios, nu au fost consideraţi adevărate probleme ale securităţii naţionale, la momentul în care s-a constatat că aveau potenţial de a inflama o stare de tensiune sau conflict între state, modul de abordare a acestor factori a fost reconsiderat. Aparţinând dimensiunii culturale a securităţii, factorii etnic şi religios capătă o importanţă majoră în analiza de securitate. Spaţiul de manifestare al securităţii culturale se situează la nivelul inter-relaţionării securităţii individuale cu securitatea naţională, în sensul că indivizii sau grupurile substatale, în cazul nostru grupurile etnice sau religioase, pot deveni o problemă de securitate naţională, comportamentul acestora degenerând spre acţiuni teroriste, separatiste, revoluţionare etc.

Condiţiile suficient necesare pentru transformarea religiei în factor de generare a conflictelor armate pot fi: existenţa într-un spaţiu, la un moment dat, a unor puternice discriminări religioase; combinarea discriminărilor religioase cu cele etnico-culturale şi politice şi cu decalajele economico-sociale; prozelitismul religios agresiv şi violent; fundamentalismul religios, cu precădere, islamic etc.

Factorii care stimulează şi agravează conflictele religioase: polaritatea sistemului politic (cristalizarea şi funcţionarea unei puteri centrale omnipotente şi exclusiviste); instituţii politico-administrative slabe, ineficiente, corupte, nefuncţionale; gradul slab de materializare a coerenţei social-economice (decalaje sociale periculoase, grefate pe tribalism, regionalism, antagonisme etno-culturale şi religioase); diferenţe de status; slăbiciunile regimului democratic, ale societăţii civile şi anemica dezvoltare a spiritului public; un grad sporit de inamiciţie între grupările etno-religioase, între frontierele unui stat sau între state sau între provincii din state diferite; orizonturi de aşteptare lipsite de realism ale unor grupuri religioase ori etno-culturale şi religioase, cu percepţii nejuste ale oportunităţilor şi ameninţărilor; degradarea sau prăbuşirea aşteptărilor unor grupuri etno-culturale şi religioase; intervenţii externe (armate, politice, religioase, teroriste, fundamentaliste în state sau complexe regionale de securitate; tradiţia istorică; voinţa de conflict etc.

Există, însă, şi ***factori inhibatori*** ai unor potenţiale conflicte etnico-religioase. Dintre aceştia, se cuvine să menţionăm: existenţa unui regim politic democratic, pluralism etnic, religios şi cultural; existenţa unei puteri centrale democratice şi, de asemenea, a unei administraţii publice eficiente; spirit public dezvoltat, societate civilă maturizată; coerenţă social-economică; status social stabil; grad scăzut de inamiciţie între grupurile sociale din stat şi dintre state; tradiţia istorică; lipsa voinţei de conflict.

În ***"Conflicte etnico-religioase din Balcani, Caucaz, Asia Centrală şi Orientul Apropiat şi Mijlociu",*** cazurile analizate de specialişti se prezintă arareori în formă pură. În cele mai multe situaţii, scopurile, obiectivele, formele de materializare ale conflictelor sunt complexe, factorul religios fiind, sau nu, preponderent. Atunci când apartenenţa la o religie devine element esenţial sau important de identificare a unui grup social, în special a identităţii naţionale, conflictele politico-militare au caracter religios pregnant sau preponderent. În situaţia în care grupuri sociale defavorizate în cadrul unor societăţi se identifică cu o religie, conflictele violente dintre "favorizaţi" şi "defavorizaţi" iau forma conflictelor religioase. În societăţile cu nivel redus de maturizare a naţiunii moderne, religia oferă susţinere ideologică pentru realizarea unor platforme politice în vederea realizării unor coeziuni statale sau regionale, acolo unde predomină încă structurile tribale şi de clan. Pe de altă parte, anumite grupuri politice internaţionale recurg la religie pentru a-şi legitima programele şi acţiunile "antimondialiste" şi "antiimperialiste", spre exemplu fundamentalismul islamic de tip Al Qaeda care brodează pe tema conflictului civilizaţional împotriva Occidentului "materialist" şi "satanic".

În "*competiţia*" dintre civilizaţii - considerată de S. P. Huntington şi de alţi teoreticieni drept trăsătură definitorie a epocii noastre - religia se constituie în element esenţial de definire a "*blocurilor civilizaţionale*", alături de poziţie geopolitică şi geostrategică, rasă, putere tehnologică, economică şi militară. Ca urmare, noua ordine mondială ar trebui să fie o "*ordonare de valori*", viitorul ei depinzând în mod dramatic de confruntarea dintre civilizaţia occidentală postindustrială şi creştină, islam şi civilizaţia sinică. Alternativă la acest conflict civilizaţional - ce se poate solda cu dispariţia Terrei - este însă lumea multietnică, multiculturală, multirasială şi multireligioasă, structurată pe valorile democraţiei, drepturile omului, toleranţă religioasă etc.

Sau, reformulând....

Trăim vremuri în care cea mai pregnantă tendinţă este de a crea elemente politice, militare şi economice stabile la scară globală, pe fondul unei populaţii diverse din punct de vedere geografic, etnic, cultural. Avem sub observaţie directă procesul de maturizare a două identităţi relativ noi, ***identitatea europeană*** *şi* ***identitatea globală****. Rezultatul acestei maturizări va trebui să reprezinte, în final, printre altele, şi valorile diversităţii ideologice şi culturale.*

PRIMA EXPERIENŢĂ CA JANDARM

Importanța stagiului de practică în formarea viitorilor subofițeri

Tineri, cu poftă de viaţă şi cu dorinţă de muncă, aşa se prezintă elevii de la Şcoala Militară de Subofiţeri Jandarmi Fălticeni. Această impresie mi-a fost confirmată după primele discuţii cu cinci dintre viitorii jandarmi, la mijlocul stagiului de practică în cadrul Inspectoratului de Jandarmi Judeţean Iaşi.

După aproximativ trei săptămâni de activităţi specifice, elevii încep să se modeleze ca veritabili jandarmi, având ca bază cunoştinţele acumulate în şcoală. Pe timpul desfăşurării misiunilor, numai o observare atentă a ecusonului din piept ni-l arată pe colegul de lângă noi ca elev, în majoritatea cazurilor manifestându-se o bună cunoaştere a viitoarei meserii.

Elevi jandarmi am întâlnit la instanţele de judecată unde se asigură paza şi protecţia, dispozitivul de ordine fiind foarte solicitat datorită afluxului mare de persoane, care au nevoie de îndrumare şi sprijin. De asemenea, în acelaşi context, trebuie să se manifeste o atenţie sporită datorită faptului că în faţa completelor de judecată sunt aduşi adesea oameni periculoşi, iar în multe cazuri prezenţa jandarmului în sălile de judecată este mai mult decât necesară. Un punct cheie pentru formarea deprinderilor necesare exercitării misiunii în condiţii optime este punctul de control antitero, unde jandarmii fac controlul corporal şi al bagajelor persoanelor care intră în instituţie. Şi aici tinerii jandarmi caută să înveţe cât mai mult de la colegii lor care au verificat până în prezent mii de persoane.

Un alt punct important unde elevii şcolii de subofiţeri văd ce înseamnă să fii jandarm este Prefectura Iaşi. După o observare atentă a muncii colegului aflat în serviciu, îţi poţi da seama că jandarmul nu este un simplu paznic aflat la intrare, el are practic misiunea de a asigura bunul mers al instituţiei beneficiare din punct de vedere al ordinii publice. Are atribuţii de informare, de înregistrare a persoanelor care intră în obiectiv, de facilitare a accesului auto, de supraveghere a perimetrului, de rezolvare a unor probleme curente pe linia relaţionării cu cetăţenii, de aceea de la început această muncă poate fi considerată destul de stresantă.

Alt obiectiv unde elevii jandarmi desfăşoară stagiul de practică este punctul de control acces al unităţii, unde misiunea executată este una deosebit de importantă avându-se în vedere natura obiectivului. Vigilenţa trebuie să fie maximă, iar în orice situaţie trebuie să acţionezi cu tact şi solicitudine în rezolvarea problemelor.

Din discuţiile purtate cu viitorii jandarmi a reieşit concluzia că în orice post în care ai fi repartizat să execuţi misiunea, în calitate de om al legii trebuie să îţi îndeplineşti misiune la standarde cât mai ridicate, pentru ca beneficiarul serviciilor noastre, cetăţeanul, să se simtă în siguranţă şi să manifeste încredere în Jandarmeria Română.

O discuţie atât de serioasă nu se putea desfăşura fără şi o abordare mai personală a modului în care viitorii absolvenţi îşi văd îndeplinite unele idealuri. Astfel, marea majoritate au precizat că intenţionează să vină la Iaşi după finalizarea şcolii, deoarece consideră că la acest inspectorat este un colectiv de oameni bine închegat, profesionist, care a răspuns prompt la solicitările lor şi care i-a ajutat să se integreze pentru o scurtă perioadă în familia Jandarmeriei.

Căpitan Mihai Cojocariu, ofițer relații publice
Inspectoratul de Jandarmi Județean Iași

Formarea elevilor ca viitori jandarmi

Importanţa prezentării aspectelor practice în domeniul pregătirii juridice

Locotenent colonel Florin Moloci

Formarea tinerilor elevi ca viitori jandarmi presupune înainte de toate o foarte bună pregătire de specialitate, pregătire care nu poate fi dobândită decât printr-un efort intens şi susţinut atât din partea elevilor, cât şi a instructorilor militari.

Un rol important în cadrul pregătirii de specialitate îl are şi pregătirea juridică generală, concentrată pe trei domenii: contravenţional, penal şi criminalistică, domenii pe care le vom prezenta succint în cele ce urmează.

Cel mai important domeniu al pregătirii juridice, în care jandarmii au competenţa materială şi teritorială prevăzută de actele normative, este domeniul contravenţionalului. În cadrul acestuia elevii învaţă modalităţile, activităţile şi operaţiunile necesare pentru constatarea şi sancţionarea faptelor contravenţionale săvârşite de către persoanele care încalcă dispoziţiile actelor normative.

Competenţa în domeniul penalului este mai restrânsă şi este axată în general pe cunoaşterea elementelor constitutive ale faptelor infracţionale, probleme generale de procedură penală necesare constatării infracţiunilor flagrante. Astfel, jandarmii întocmesc actele premergătoare şi le înaintează procurorului pentru a dispune în condiţiile Codului de procedură penală.

În domeniul criminalistic competenţa jandarmilor este inexistentă, activitatea concentrându-se în special pe efectuarea unor operaţiuni tehnico-criminalistice în legătură cu urmele descoperite în cazul unor infracţiuni flagrante, operaţiuni care, în general, presupun măsuri de pază a locului faptei, conservarea urmelor existente în câmpul infracţional şi realizarea planşei fotografice ce cuprinde fotografiile judiciare operative efectuate.

Toate aceste activităţi sunt asigurate ca urmare a conţinutului ştiinţific şi educativ al temelor din cadrul disciplinelor de specialitate în domeniul juridic. Realizarea integrală a scopurilor de învăţământ, a obiectivelor didactice stabilite pentru elevi, precum şi dezvoltarea şi modernizarea bazei materiale didactice asigură o pregătire de calitate elevilor.

Alături de existenţa bazei materiale adecvate cerinţelor de pregătire a elevilor, se înscrie rolul şi importanţa practicii judiciare, a cazuisticii diversificate, a speţelor de lucru dezbătute cu elevii şi date spre rezolvare acestora cu ocazia activităţilor de seminar. Pentru aceasta, la nivelul şcolii s-au încheiat o serie de Protocoale de colaborare cu organe ce au atribuţii în înfăptuirea justiţiei în România, respectiv Curtea de Apel Suceava, Judecătoria Fălticeni, Parchetul de pe lângă Judecătoria Fălticeni şi Inspectoratul Judeţean de Poliţie Suceava.

Prin prezenţa în cadrul şcolii a unor judecători, procurori, procurori militari ai acestor instituţii ale statului cu atribuţii în combaterea infracţionalităţii, pregătirea de specialitate a elevilor a devenit mai performantă, a stârnit curiozitatea elevilor în a cunoaşte mai mult, a îmbogăţit nivelul de cunoştinţe şi i-a determinat pe elevi să gândească mai matur.

Prezentarea unor aspecte reale din practica judiciară, alături de transmiterea cunoştinţelor şi problemelor, a avut ca efect consolidarea şi sistematizarea cunoştinţelor teoretice, ceea ce a determinat ca acestea să fie mai uşor înţelese şi percepute de către elevi. Aceştia au dat dovadă de interes, au participat activ la discuţii, au formulat întrebări atunci când au avut neclarităţi şi au dat răspunsuri corecte şi complete, fiind apreciaţi de către invitaţi.

Uneori prezentarea unor aspecte de cazuistică judiciară, aşa cum a fost în cazul întâlnirii cu domnul colonel magistrat Pînzariu din cadrul Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Iaşi, a avut şi un rol de prevenţie pentru elevi şi cadrele militare, din care s-au tras concluzii şi învăţăminte concrete ale factorilor generatori, astfel încât aceste cazuri să fie evitate în viitor şi de către personalul şcolii.

Cu siguranţă că la obţinerea performanţelor şcolare şi, implicit, la formarea unui bun jandarm pregătit şi profesionist, nu se poate ajunge fără un studiu continuu şi aprofundat al materialului bibliografic indicat de către profesori, fără o pregătire asiduă şi responsabilă, iar după terminarea şcolii, fără o pregătire profesională continuă la locul de muncă.

Specificul activităţii şi profesia de jandarm are un caracter şi un tipic aparte, fiind complexă, dinamică şi puternic specializată pe domenii. Pentru a fi jandarm trebuie să ai cunoştinţe solide de specialitate - juridice, dar şi aptitudini specifice: atenţie la detalii, abilităţi de comunicare, uneori de negociere, de prezentare, capacitatea de a te face înţeles şi de a-ţi expune ideile şi punctul de vedere. Ori toate acestea se formează încă de pe băncile şcolii militare.

Pregătirea şi formarea jandarmului nu înseamnă doar un deziderat personal, ci şi o obligaţie stabilită prin ordine, instrucţiuni şi dispoziţii care-i conferă acestuia posibilitatea de a executa sarcinile şi misiunile complexe pe care le are de executat conform legii.

Prin urmare, implicarea concretă a fiecărui jandarm în activitate şi acţiunea profesiei şi meseriei potrivit sarcinilor şi misiunilor încredinţate prin lege devin manifestări ale interesului particular în concurs cu interesul general al menţinerii ordinii de drept în cadrul societăţii.

Acordarea primului ajutor în caz de accidente rutiere

În condiţiile nivelului actual de dezvoltare a transporturilor auto, problema siguranţei traficului rutier a depăşit cu mult frontierele de stat devenind o problemă de importanţă globală.

Anual în urma accidentelor rutiere sunt înregistrate circa 1 300 000 persoane decedate şi zeci de milioane de traumatizaţi, fără a lua în considerare membrii de familie şi apropiaţii acestora afectaţi nemijlocit de efectele nefaste ale tragediilor rutiere.

Infrastructura insuficientă şi neadaptată din ţara noastră, corelată cu explozia parcului de automobile, reprezintă în majoritatea cazurilor o explicaţie la problemele mari de insecuritate rutieră.

Ca în orice accidentare, şi în cazul accidentelor rutiere, deteriorarea stării de sănătate este întotdeauna bruscă, brutală, caracterizată printr-o stare generală alarmantă şi prin pericolul pierderii vieţii victimei dacă întârzie ajutorul necesar, competent, raţional şi de urgenţă.

Promptitudinea acordării primului ajutor solicită, în primul rând, cunoaşterea temeinică a acestor măsuri. În urma unui accident se pot produce răniri cu hemoragii grave, luxaţii şi fracturi mutilante, arsuri violente, şocuri traumatice care duc la tulburări grave şi în final, la un posibil deznodământ fatal.

De aceea este necesar ca la locul accidentului să se acorde minimum de măsuri de prim ajutor astfel încât, înainte de a se face bine, să nu se facă rău. Primul ajutor medical trebuie acordat cu mult calm, pricepere şi într-o ordine logică a manevrelor.

Potrivit celor arătate mai sus şi în conformitate cu Curriculumul pentru Pregătirea Subofiţerilor de Jandarmi şi a protocolului încheiat între Şcoala Militară de Subofiţeri Jandarmi Fălticeni şi Inspectoratul Pentru Situaţii de Urgenţe „BUCOVINA” a judeţului Suceava, în ziua de 15.02.2011, între orele 13.30 - 14.30, elevii din seria de învăţământ 2010-2012 au participat la o şedinţa practică organizată şi condusă de către personal specializat din cadrul Inspectoratului pentru Situaţii de Urgenţă „BUCOVINA” al judeţului Suceava pe **tema *„Reguli şi tehnici de acordare a primului ajutor”*** cu problemele alăturate.

Astfel, elevii jandarmi au avut posibilitatea să cunoască modul în care este folosită trusa de prim ajutor, în care se stabilesc urgenţele la locul accidentului, precum şi modul în care se acordă primul ajutor în diferite situaţii.

PROBLEME ATINSE

1. **Componentele trusei de prim ajutor.**
   a) Prezentare generală.
   b) Modul de utilizare.
2. **Stabilirea urgenţelor la locul accidentului, măsuri care trebuie luate după accident sau un eveniment asemănător.**
   a) Scoaterea răniţilor din autovehiculele angajate în accident.
   b) Stabilirea urgenţelor de gradul I (accidentaţii în stare de comă sau de şoc).
   c) Stabilirea urgenţelor de gradul II (accidentaţii cu hemoragii).
   d) Stabilirea urgenţelor de gradul III (accidentaţii cu fracturi).
3. **Acordarea primului ajutor la locul accidentului.**
   a) Acordarea primului ajutor accidentaţilor în comă (stop cardiac, stop respirator).
   b) Acordarea primului ajutor accidentaţilor cu hemoragii.
   c) Acordarea primului ajutor accidentaţilor cu fracturi.
   d) Transportarea accidentaţilor. Acordarea primului ajutor în timpul transportării accidentaţilor.

Maior Cătălin Ungureanu

Stagiul scurt de limbă franceză de la Rochefort

Motto: „ O altă limbă este o viziune diferită de viaţă.”

Federico Fellini

O pledoarie pentru limba franceză

În contextul internațional actual, relațiile diplomatice, economice și culturale, precum și colaborările în multiple domenii de activitate favorizează din ce în ce mai mult schimburile lingvistice între interlocutori de diferite naționalități, limbi și culturi. Iată de ce, în zilele noastre, se pune accent pe necesitatea unei competențe de comunicare în cel puțin o limbă de circulație internațională.

Dar ce înțelegem prin «limbă de circulație» sau de «comunicare internațională»? O limbă răspândită pe mai multe continente și vorbită de un mare număr de persoane; o limbă folosită de personalități din cele mai diverse domenii pentru a comunica în afara oricăror frontiere; o limbă ce deschide celor care o practică drumul spre o bogată cultură și civilizație.

Din punct de vedere al numărului de locuitori, franceza ocupă locul nouă în lume, după chineză, engleză, rusă, spaniolă, portugheză, japoneză, germană și arabă.

Totuși, importanța unei limbi nu depinde neapărat de numărul celor care o vorbesc, ci mai degrabă de răspândirea ei pe glob. Astfel, folosirea unora dintre limbile mai sus-menționate este limitată la o singură regiune, desigur, foarte vastă ca suprafață, iar cele mai multe nu au uniformitatea necesară pentru a putea fi considerate instrumente universale de comunicare.

Se știe că limba franceză a început să joace un rol internațional important în secolul XVI, când a înlocuit treptat latina, la început în teologie, apoi în armată, în diplomație și chiar în domeniul bancar și comercial. Era deja, după cum se știe, limba bunelor maniere, vorbită la curțile regale europene. Ulterior, «Secolul luminilor» a făcut din franceză limba științei și a tehnicii; suverani și despoți, mai mult sau mai puțin luminați, nu aveau ochi decât pentru Paris. Soldații lui Napoleon o vor extinde în străinătate, peste Mediterană și peste Atlantic. În secolul XIX, franceza, folosită în literatură, drept, diplomație și în tratatele internaționale, contribuie la menținerea «ordinii în lume».

Franceza este, alături de engleză, limba oficială și limba de lucru efectivă a tuturor organismelor internaționale de vocație mondială și interregională. Ea este una din cele șase limbi oficiale și una din cele două limbi de lucru la ONU (New York), precum și în cadrul organismelor sale specializate – UNESCO (Organizația Națiunilor Unite pentru Cultură și Educație) cu sediul la Paris, OIT (Organizația Internațională a Muncii), OMS (Organizația Mondială a Sănătății). Franceza este, de asemenea, alături de engleză, limba oficială și de lucru a N.A.T.O. (Bruxelles și Luxembourg). De asemenea, limba franceză este folosită și de jandarmii români ca mijloc de comunicare în cadrul participării la schimburi de experiențe în Franța.

Unitate lingvistică și diversitate culturală la Rochefort

Perfecționarea cunoștințelor de limbă franceză a fost și rămâne liantul dintre Jandarmeria franceză și cea română, în cadrul stagiului lung și scurt de la Rochefort. Cooperarea Școlii militare de subofițeri jandarmi Fălticeni cu Jandarmeria franceză s-a concretizat prin oferta stagiului scurt de limbă franceză în perioada 21 iunie -21 iulie 2010 la Rochefort. În urma unui test lingvistic de limbă franceză am fost selecționată să particip la cursurile propuse de Centrul de pregătire în domeniul limbilor străine de la Rochefort, un fost orășel militar situat în sud-estul Franței, în departamentul Charente-Maritime, pe malul drept al fluviului Charentes.

Stagiul a reunit participanți din 10 țări: Zambia, Sierra Leone, Ucraina, Albania, Georgia, Bosnia, Cehia, Armenia, România și Egipt, favorizându-se astfel schimbul intercultural și profesional, în acest colectiv eterogen, factorul de coeziune fiind instrumentul lingvistic comun: limba franceză. De menționat este faptul că centrul de la Rochefort a găzduit și alte cursuri în paralel cu cel la care au participat cei 11 formatori de limbă franceză, fiecare dintre cursuri având durată variabilă (6 luni, 4 luni, 3 luni).

Cele 110 ore de curs s-au axat pe patru paliere: terminologie militară, istorie și civilizație franceză, metodologie/pedagogie și gramatică franceză. Elementul inedit a fost abordarea materialului de studiu dintr-o perspectivă comunicativă și pedagogică, stagiarii familiarizându-se cu o gamă variată de metode de predare a limbii franceze, dintre care menționăm: *Taxi, Festival, Alter Égo, Clé International*. Acestea îmbină activități diferite centrate pe cele patru deprinderi esențiale în învățarea unei limbi străine (scris, citit, vorbit, ascultat), în deplină concordanță cu CEF - Cadrul european comun de referință pentru limbi străine.

De asemenea, profesorii francezi care au susținut cursurile au folosit o gamă largă de mijloace audio-vizuale, exploatând lexical, gramatical și fonetic unele melodii renumite franceze, utilizând și filme didactice, planșe, hărți, prezentări PPT, precum și articole din presa franceză. Mai mult, s-au accesat din laboratorul multimedia site-uri destinate formatorilor de limbă franceză, bogate în exerciții lingvistice și indicații metodologice, analizându-se dintr-o perspectivă pedagogică cele 6 nivele propuse de DELF—Diplôme d'études en langue française și DALF- Diplôme approfondi de langue française.

Pe lîngă activitățile desfășurate în clasă, în fiecare joi seara, în cadrul programului ,,Animations", toți formatorii se reuneau în jurul unor ghizi turistici din Rochefort, pentru a descoperi frumusețile nebănuite ale orășelului de pe malul fluviului Charentes, dar și vestigiile sale istorice.

Pe parcursul a patru weekend-uri, stagiarii au avut prilejul să participe la vizite ghidate în câteva sate și orașe franceze: Blaye, Saint Emilion, Bordeaux, Poitiers, La Rochelle, îmbogățindu-și astfel cunoștințele de cultură și civilizație franceză.

Materialele acumulate în urma acestui stagiu s-au concretizat în: articole din presa scrisă franceză, prezentări PPT și filme didactice referitoare la Jandarmeria franceză, culegeri de exerciții lexicale și gramaticale, materiale ce au fost și vor fi folosite la orele de limbă franceză din cadrul modulului 2: *Comunicare profesională într-o limbă modernă*.

Pentru a concluziona cele menționate anterior, pot afirma că acest stagiu a fost benefic dezvoltării mele profesionale ca didact, ajutându-mă să împărtășesc experiența personală elevilor școlii noastre, cărora, cu certitudine, le-am stimulat interesul pentru aprofundarea cunoștințelor de limbă franceză care le vor fi cu siguranță utile în activitatea profesională ulterioară, în cadrul schimburilor de experiență cu Jandarmeria franceză.

De la Fălticeni la Budapesta. Regimentul 16 Dorobanţi din Fălticeni în a doua campanie împotriva Ungariei (iulie – octombrie 1919)

Regimentul 16 Dorobanţi din Fălticeni în cazarma „Ferentz I” din Budapesta, septembrie 1919

Pericolul bolşevic, care ameninţa să cuprindă întreaga Europa, avându-l ca exponent pe liderul ungar Béla Kun, s-a intensificat la începutul lunii iunie 1919. Înfrângerea Cehoslovaciei şi ocuparea unei părţi a teritoriului acesteia de către trupele bolşevice ungare au constituit un excelent argument pentru Béla Kun, folosit în scopul de a pune din nou în discuţie, în cadrul Comisiei de Pace, graniţele Ungariei şi un nou cadru politic pentru a ridica noi pretenţii la adresa guvernului de la Bucureşti.

În urma negocierilor din cadrul Conferinţei de Pace, guvernul maghiar a încheiat un armistiţiu cu Cehoslovacia la 23 iunie 1919 şi şi-a retras armata la sud de vechea linie de demarcaţie. La rândul ei, România şi-a retras trupele din poziţiile înaintate din Pocuţia şi Slovacia, dar în faţa atitudinii agresive şi lipsită de credibilitate a guvernului ungar, trupele române au rămas pe linia Tisei cu riscul ruperii relaţiilor cu Antanta.

Guvernul ungar, încurajat de succesele militare şi politice obţinute, a încercat în continuare prin acţiunile sale să anuleze deciziile Conferinţei de Pace şi, astfel, să refacă fostele graniţe ale Ungariei Habsburgice. Intenţiile ungare de realizare a acestei utopii se izbeau însă de interesele justificate ale României în Transilvania. Anticipând faptul că o nouă campanie împotriva României ar fi mult mai dificilă decât cea împotriva Cehoslovaciei, Béla Kun a început reorganizarea şi formarea unei noi armate roşii ungare, care să fie capabilă să strivească armata română din Transilvania.

În numai două luni, puterea bolşevică de la Budapesta a reuşit formarea unei armate regulate, instruită, echipată şi dotată corespunzător. Forţa ei operaţională se ridica la aproximativ 80.000 de oameni organizaţi în 8 divizii de infanterie, 2 brigăzi independente, un regiment de cavalerie precum şi o importantă cantitate de artilerie, peste 900 de piese. Pentru a opri aceste importante forţe militare ungare, armata română din Transilvania opunea 8 divizii de infanterie, 2 divizii de cavalerie, o companie de aerostaţie, 4 companii trecere fluvii şi 392 de piese de artilerie. Frontul de pe Tisa pe care urmau să-l apere trupele române era destul de lung şi se situa de la localitatea Csap la gura Mureşului spre nord şi însemna în lungime aproximativ 300 km. Forţele care urmau să se confrunte erau aproximativ egale dar, ca şi în campania din aprilie 1919 din Munţii Apuseni, trupele române au fost net superioare în cavalerie.

Fără a se înainta nicio declaraţie de război la adresa României de către Republica Populară Socialistă Federativă Ungară, armata acesteia a atacat prin surprindere la data de 20 iulie 1919 trupele române în sectoarele Szolnok, Tokay, Poroszlo şi Csongrád. Anticipând ofensiva ungară, Comandamentul militar român din Transilvania şi-a eşalonat marile unităţi în adâncime, concentrând 3 divizii în rezervă (diviziile 1, 6 infanterie şi a 2-a cavalerie) în zona Karczag-Puspök-Ladany, ca masă de manevră, pentru a fi gata în orice moment să atace flancul şi spatele armatei ungare aflată în plină ofensivă. După patru zile de ofensivă, trupele ungare au reuşit să străpungă apărarea română în centru la Szolnok, înaintând aproximativ 60 km în adâncime şi pe un front de 80 km în lăţime. În celelalte sectoare, frontul a fost stabilizat de trupele româneşti.

Deoarece Marele Cartier General al Armatei Române, având-l în frunte pe generalul Prezan, şi-a dorit întărirea rezervei armatei române din Transilvania, Divizia a 7-a Infanterie concentrată în Nordul Moldovei a primit ordin în ziua de 22 iulie 1919 de a trece pe picior de război şi de a începe deplasarea spre zonele de operaţii din Transilvania din regiunea Madaras.

Regimentul 16 Dorobanţi „Suceava”, cu un efectiv de 2.174 de ofiţeri şi trupă, a ajuns în zona Madaras în jurul datei de 29 iulie 1919, cantonându-se în situaţie de alarmă în localitatea Abad-Szalok, în apropierea zonei de concentrare a restului Diviziei a 7-a Infanterie la Püspök-Ladany. Între timp, grupul de manevră constituit pentru a flanca armata ungară în plină ofensivă a fost pus sub comanda generalului Traian Moşoiu şi a trecut la contra atac în ziua de 24 iulie 1919.

Cu toate că armata ungară a luptat cu mult avânt, trupele române au înregistrat victorii după victorii, iar după numai patru zile de la declanşarea ofensivei ungare, trupele acesteia au fost aruncate dincolo de Tisa în dezordine.

Bătălia de pe Tisa în care armata română a dobândit un succes răsunător a arătat că aceasta era disciplinată, omogenă, cu o experienţă bogată de luptă, iar entuziasmul cu care intrase în război în 1916 se păstrase nealterat până în iulie 1919.

În urma succesului repurtat pe Tisa, guvernul şi armata României erau hotărâte să nu mai repete eroarea strategică din aprilie 1919, atunci când trupele române au fost oprite de Consiliul Suprem Aliat din înaintarea lor spre Budapesta. Eliminarea pericolului reprezentat de Guvernului bolşevic condus de Béla Kun la adresa integrităţii teritoriale a României şi la adresa stabilităţii politico-militare din zonă a devenit următorul obiectiv al armatei şi al puterii politice de la Bucureşti. „Inamicul trebuie urmărit, fără nici o zăbavă, până la completa lui distrugere. Vom căuta să dobândim, prin continuarea şi desăvârşirea biruinţei de la Tisa, liniştea noastră şi a Europei centrale, precum şi garanţia drepturilor noastre naţionale”, îndemnau oamenii politici români.

Sosirea în zona de operaţii de pe Tisa, în ziua de 29 iulie 1919, a întregii Divizii a 7-a Infanterie, care participase într-un mod strălucit la luptele din aprilie 1919 din Munţii Apuseni, a oferit comandamentului militar român din Transilvania plusul de efective şi materiale necesar dezvoltării ofensivei.

Fără a mai aştepta aprobarea aliaţilor, însă cu acordul întregii suflări româneşti, trupele noastre au trecut Tisa în ziua de 29 iulie 1919, având ca obiectiv clar Budapesta şi eliminarea guvernului roşu care guverna Ungaria.

Lupta pentru trecerea Tisei

La ordinul Brigăzii 14 Infanterie, regimentele 16 şi 14 Dorobanţi, făcând parte din grupul de trupe general Demetrescu, au forţat trecerea Tisei sub protecţia artileriei în dimineaţa zilei de 30 iulie 1919, în dreptul localităţii Dynyshat, în sectorul central de rupere a frontului ungar Fegyvernek-Kis Kore. Prima subunitate care a trecut Tisa, organizând şi capul de pod, a fost Batalionul 2 din Regimentul 16 Dorobanţi, condus personal de comandantul interimar al regimentului, maiorul Vasiliu Gheorghe.

Trupele ungare de pe malul drept al Tisei au opus o rezistenţă slabă, regimentul neînregistrând astfel nicio pierdere. După trecerea Tisei de către ambele regimente şi consolidarea capului de pod, Batalionul 1 din Regimentul 14 şi Batalionul 2 din Regimentul 16 au trecut la ofensivă în direcţia fermei Haszahat, întâmpinând şi aici o slabă rezistenţă. Unităţile şi subunităţile regimentului au înaintat cu repeziciune către vest, până în seara zilei de 31 iulie 1919 ocupând succesiv localităţile Kis-Köre, Varfeneki-Hazak , Tisa-Nouă şi Tarna-Szt-Miclos.

A doua zi, la 1 august 1919, conform ordinului de operaţii nr. 6 al Diviziei a 7-a Infanterie, Regimentul 16 Dorobanţi „Suceava” şi-a început deplasarea din Kis-Köre, unde se cantonase pentru odihnă, spre Iasz-Apaty prin Kömlö. Marşul s-a executat în condiţii grele din cauza vântului puternic care tocmai se dezlănţuise şi a distanţelor foarte mari între halte. Până în data de 3 august, obiectivele de etapă au fost atinse, după care a fost reluat marşul pe direcţia Nord-Vest ocupând, în ziua de 4 august 1919, localităţile Zsambok şi Tö-Atmas. Mişcările executate de regiment s-au înscris în strategia generală a comandamentului militar român de a încercui trupele roşii ungare şi a de împiedica retragerea acestora spre Budapesta.

Luptele pentru înfrângerea Diviziei 1 roşii

Zilele de 3 şi 4 august 1919 au însemnat nimicirea totală a armatei roşii ungare şi doborârea oricărui obstacol între armata română şi Budapesta. Regimentul 16 Infanterie „Suceava”, luptând în cadrul grupului de trupe Demetrescu, a continuat înaintarea spre nord şi nord-vest dezarmând resturile armatei ungare (Divizia 1 roşie), arestându-i pe liderii comunişti capturaţi din Erlau şi ocupând întregul teritoriu până la graniţa cu Cehoslovacia. Celelalte mari unităţi ale Diviziei a 7-a Infanterie au continuat şi ele înaintarea către vest şi nord-vest ocupând prin luptă întreaga regiune Hatvan-Godolo-Koka. Tot în această perioadă a fost îndepărtat de la comanda regimentului maiorul Vasiliu Gheorghe (a fost numit comandant al Batalionului 3 al aceluiaşi regiment n.n.) şi confirmat în funcţie în locul său locotenent-colonelul Altinovici Agapie.

Pe centrul dispozitivului ofensiv al armatei române, grupul de trupe general Holban a înaintat impetuos şi a intrat în capitala Ungariei, Budapesta, la 4 august 1919.

Comandantul Regimentului 16 Lt.col. Altinovici Agapie

După ocuparea Budapestei, transformată în „(...) centrul de rezistenţă politică al comuniştilor şi focarul anarhiei şi tiraniei bolşevice”, comandamentul militar român a trecut la dezarmarea tuturor bandelor de dezertori din fosta armată ungară, care au început să jefuiască şi să tâlhărească populaţia locală. Regimentul 16 Dorobanţi, comandat de locotenent-colonelul Altinovici Agapie, a trecut imediat la executarea acestui ordin şi a intervenit pentru restabilirea ordinii în localităţile: Isaszeg, Volko, Heves, Kysterenye, Pal-falva, Kisterenye, Pynogyos, Aszad, Gödölö, Rakeskaba şi Kis-Ferenye, misiune care s-a prelungit până în data de 12 septembrie 1919.

Victoria armatei române împotriva armatei roşii ungare a fost sărbătorită cu fast în data de 12 septembrie 1919, eveniment organizat în Budapesta pe bulevardul Andrassy, la care Regimentul 16 Dorobanţi „Suceava” a participat în dispozitivul de defilare cu Batalionul 3 şi cu o companie de mitraliere. După încheierea defilării, la care au fost prezenţi şi înalte oficialităţi aliate, subunităţile regimentului participante la eveniment au fost cazate în cazarma „Maria Tereza” din Budapesta. Alături de Batalionul 3, a doua zi s-a alăturat în Budapesta şi Statul Major al regimentului împreună cu Batalionul 2 care, la rândul lor, au fost cazaţi în cazarma „Ferentz I”.

În Budapesta, Regimentul 16 Dorobanţi „Suceava”, întregit între timp şi cu Batalionul 1, a fost pus sub comanda directă a generalului Holban şi a trecut la executarea de misiuni de pază şi asigurare a liniştii publice în capitala Ungariei. Până în data de 20 octombrie 1919, regimentul a participat la numerose misiuni de pază şi de menţinere a liniştii publice. De asemenea, a executat misiuni de dezarmare a populaţiei din Budapesta, cum ar fi şi cea executată pe durata a două zile între 8 şi 9 octombrie 1919 pe strada Luiza.

În urma negocierilor din cadrul Consiliului Suprem Interaliat, guvernul României a hotărât evacuarea în două etape a teritoriului Ungariei situat la vest de Tisa, acţiune care s-a încheiat în data de 23 noiembrie 1919. Prin urmare, şi efectivele Regimentului 16 Dorobanţi cantonate în Budapesta au început evacuarea spre Bucureşti în jurul datei de 18 octombrie 1919.

A doua campanie dusă de armata română împotriva armatei roşii ungare, organizată de guvernul de la Budapesta şi condus de Béla Kun, a fost un succes al întregii Românii. Prezenţa armatei române în Budapesta a asigurat cadrul politic necesar încheierii conflictelor din centrul Europei. De asemenea, campania victorioasă dusă de trupele române a pus capăt planurilor utopice ale guvernului ungar bolşevetizat, de a crea o republică comunistă agresivă, care ar fi ameninţat permanent graniţele de vest ale României, cele de sud ale Cehoslovaciei şi cele de nord ale Regatului Serbiei. Prin acţiunile României la adresa Ungariei roşii, aliaţii noştri tradiţionali au fost nevoiţi să recunoască prevederile tratatului semnat de ei şi România în august 1916. Victoria armatei române pe câmpurile de bătălie din vara lui 1919 la est şi vest de Tisa au contribuit decisiv la consolidarea statului unitar român şi păstrarea integrităţii teritoriale pe durata a aproximativ două decenii.

Maior doctorand Ilie Nuţu

Amintiri din război...

Cercetăşia, de la începuturi până în prezent

Fondatorul acestei mişcări, Lordul Baden Powell, s-a născut la Londra în 1857. După terminarea şcolii, Baden Powell alege cariera militară. Pleacă în India în 1876 unde cîştigă cel mai râvnit trofeu printre ofiţerii britanici, faimosul „Kadir Cup“ (vânătoare de mistreţi cu o lance lungă).

În regimentul său el încearcă să reformeze metodele de pregătire militară, introducând activităţi distractive pentru ridicarea moralului trupelor. Între 1899 şi 1900 este şef al garnizoanei Mafeking din Africa de Sud.

În urma unui succes de excepţie, dat fiind faptul că a reuşit să apere acest oraş în timpul războiului cu burii, este distins, la Londra, de către regina Victoria, cu Ordinul Bath şi avansat la gradul de general-maior. Această avansare marchează finalul strălucitei sale cariere militare, urmând ca Sir Robert Baden Powell să îşi dedice viaţa promovării păcii şi toleranţei.

În 1907, între 27 iulie şi 8 august, organizează pe coasta de sud a Angliei (insula Brownsea), o tabără pentru 20 de tineri în care promova prin educaţie non-formală spiritul de aventură, lucrul în echipă şi progresul personal prin forţele proprii.

Acesta este momentul când ia naştere Cercetăşia, o mişcare care în scurt timp va lua o amploare deosebită în toate regiunile lumii.

Cercetăşia a fost fondată de către tinerii care au răspuns ideilor şi idealurilor formulate în lucrarea “Scouting for Boys”, scrisă de Baden Powell în 1908. Ideea iniţială nu a fost aceea de a crea o organizaţie pentru tineret, ci mai degrabă de a promova nişte idei pentru educarea caracterului aşa-zis “de cercetaş” – pe care apoi, organizaţii deja existente (ca Boys Brigade, spre exemplu) să le preia şi să le adapteze programului propriu.

Oarecum neaşteptat însă, imediat după aceasta, pe întreg cuprinsul Marii Britanii, grupuri de tineri au început să se organizeze singuri în patrule, pe baza materialului conceput de Baden Powel.

Astfel, încă de la începuturile sale, odată cu organizarea primei patrule, Cercetăşia a fost organizată şi condusă de către tineri.

Gheorghe Munteanu-Murgoci, un om de ştiinţă român, aflat în vizită în Anglia, ia contact cu cercetăşia de aici. Întorcându-se la Bucureşti, el va deveni principalul iniţiator şi conducător al primelor grupuri de cercetaşi români.

Insigne - Cercetăşia României
Colecţia proprie a autorului

În România

În 1912 apăreau primele grupuri de cercetaşi români (Blaj, Braşov, Bucureşti) pentru ca în 1914, datorită activităţii lor creative, să ia fiinţă Asociaţia Cercetaşii României, recunoscută oficial.

În timpul Primului Război Mondial, cercetaşii români au dat o mână de ajutor în spatele liniei frontului, fiind prezenţi acolo unde era nevoie, înlocuind sanitari, curieri, telegrafişti… În memoria celor ce au murit atunci, la Tecuci a fost ridicat un monument, singurul din lume dedicat cercetaşilor.

În 1922 Asociaţia Cercetaşii României devine membru fondator al Organizaţiei Mondiale a Mişcării Cercetăşeşti. În 1937, anul desfiinţării sale, Organizaţia se afla peste tot unde era nevoie de ajutorul ei.

În urma ordinului de abolire dat de Carol al II-lea, Asociaţia îşi suspendă orice activitate. Renăscută în 1990, Organizaţia Naţională „Cercetaşii României“, cea mai mare mişcare neguvernamentală de tineret din România, se face repede cunoscută atât în ţară cât şi în străinătate.

În 1993, Organizaţia Naţională „Cercetaşii României“ este singura mişcare cercetăşească din România reprimită în Organizaţia Mondială a Mişcării Scout care numără în prezent peste 28.000.000 membri activi în 216 ţări şi teritorii. În România, peste 2.500 de membri îşi desfăşoară activitatea în 63 de filiale.

Rubrică realizată de
Plutonier adjutant Nelu Aldea

DEZLEGARE…

Făt-Frumos a pus primului întâlnit următoarea întrebare: „Dacă ţi-aş cere să-mi arăţi drumul spre apa vie, încotro m-ai îndrepta?”

În cazul în care cel întrebat spune adevărul, el arată, firesc, drumul cel bun. Dar să vedem ce se întâmplă dacă fiinţa întâlnită este dintre acelea care dau răspunsul tocmai pe dos.

Dacă Făt-Frumos ar întreba simplu: „Care este drumul spre apa vie?” - acesta l-ar îndruma greşit. În cazul când spre apa vie drumul ar porni-o, bunăoară, spre dreapta, fiinţa i-ar spune, dimpotrivă, că trebuie s-o ia la stânga. Însă Făt-Frumos nu întreabă aşa, ci spune „Dacă ţi-aş cere să-mi arăţi drumul spre apa vie, încotro m-ai îndrepta?” La această întrebare fiinţa care răspunde tocmai pe dos nu poate indica drumul spre stânga, deoarece ar însemna să recunoască că l-ar fi trimis spre stânga în cazul întrebării simple „Care-i drumul spre apa vie?” Iar această recunoaştere ar însemna un adevăr. Deci ea va răstălmăci acest adevăr şi va spune „spre dreapta”, adică tocmai drumul cel bun!

Supliment religios

al Bisericii Şcolii Militare de Subofiţeri Jandarmi Fălticeni

*„**Rugaţi-vă neîncetat**”* (I Tes. 5,17)

Î.P.S. Pimen

Înalt Prea Sfinţitul Părinte Pimen s-a născut la data de 25 august 1929, în satul Herăşti, comuna Grebănu (judeţul Buzău). Este tuns în monahism la Mănăstirea Neamţ, la 10 martie 1951, sub numele Pimen, fiind hirotonit ierodiacon (1951) şi apoi ieromonah (1957). După absolvirea Facultăţii, este numit egumen, apoi stareţ la Mănăstirea Putna (1957-1961). În perioada 1976-1977 urmează studiile de specializare la Universitatea din Köln. De asemenea, a făcut studii la Institutul de Arte Plastice din Bucureşti, obţinând diploma de calificare în muzeografie. A slujit la Arhiepiscopia Ortodoxă din America şi Canada şi a fost reprezentant al Patriarhiei Române la Jerusalim.

La 10 ianuarie 1982, arhimandritul Pimen Zainea este ales de către Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române ca episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iaşilor, cu titlul “Suceveanul”. Este hirotonit întru arhiereu, cu prilejul hramului Mănăstirii “Sf. Ioan cel Nou” de la Suceava, la 24 iunie 1982, de către Înaltpreasfinţitul Mitropolit Teoctist Arăpaşu al Moldovei şi Sucevei, împreună cu Preasfinţitul Episcop Eftimie Luca al Romanului şi Huşilor şi cu Preasfinţitul Roman Ialomiţeanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureştilor. La data de 24 ianuarie 1991, Preasfinţitul Pimen Suceveanul a fost ales Arhiepiscop al Sucevei şi Rădăuţilor, fiind instalat ca Episcop la Suceava la 3 martie 1991. Se împlinea astfel o

veche dorinţă a clerului şi credincioşilor din nordul Moldovei,

(continuare în pagina 12)

Preot militar *Cătălin Simion*

(continuare din pagina 11)

din Bucovina, de a avea o eparhie proprie în locul fostei Mitropolii a Moldovei şi fostei Mitropolii a Bucovinei, creată sub Imperiul Habsburgic, cel care a stăpânit un secol şi jumătate şi nordul Moldovei.

Înalt Prea Sfinţitul Părinte Pimen a împlinit, la data de 3 martie 2011, 20 de ani de la întronizarea în demnitatea de Arhiepiscop al Sucevei şi Rădăuţilor.

Cu acest prilej, la Catedrala arhiepiscopală din Suceava a fost săvârşită Sfânta Liturghie de către Înalt Prea Sfinţitul Pimen, înconjurat de un sobor de preoţi şi diaconi de la Centrul eparhial Suceava. Răspunsurile la strană au fost date de elevii Seminarului Teologic Liceal Ortodox "Sfântul Dosoftei" din Suceava. După Sfânta Liturghie, la sediul Arhiepiscopiei, Înalt Prea Sfinţitul, în prezenţa diferitelor autorităţi judeţene, oamenilor de afaceri, preoţi consilieri, protopopi, stareţi, apropiaţi ai Bisericii, a simţit nevoia să pună în evidenţă idei, pilde, fapte, întâmplări emblematice pentru cei 20 de ani de păstorire a Bisericii din Bucovina. Printre altele, a spus: "Hurmuzachi a avut curajul să apere Bucovina în Parlamentul de la Viena. Mulţi ar putea învăţa de la el. Pe unii nu-i doare zădărnicia cu care îşi trăiesc viaţa?"

În cei 20 de ani de arhipăstorire la Suceava, Înalt Prea Sfinţitul Pimen a desfăşurat o activitate foarte bogată, cu realizări remarcabile.

Câteva din realizări ar fi: organizarea Centrului Eparhial prin numirea de titular, înfiinţarea de parohii şi posturi noi de preot, înfiinţarea şi reînfiinţarea de mănăstiri şi schituri; pictarea, repictarea, restaurarea de picturi murale la bisericile monument istoric, cele parohiale, filiale şi mănăstiri, un strălucit exemplu în acest sens îl constituie Mănăstirea Putna, a cărui pictură interioară a fost sfinţită pe 15 august 2010; reeditarea revistei bisericeşti Candela; înfiinţarea şi instalarea unei tipografii la Mănăstirea Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava; înfiinţarea Editurii Arhiepiscopiei Sucevei şi Rădăuţilor, prin care au văzut lumina tiparului numeroase lucrări de teologie, istorie, cărţi de rugăciune, broşuri; înfiinţarea Seminarului Teologic Ortodox Sf. Mitropolit Dosoftei din Suceava, construirea de noi biserici, construirea de sedii noi la protopopiate, construirea de mănăstiri şi schituri. Ierarhul este un iubitor, promotor şi sprijinitor al artei, fiind foarte cunoscute activităţile culturale organizate sub patronajul Arhiepiscopiei.

Înalt Prea Sfinţitul Pimen este un apropiat al Şcolii Militare de Subofiţeri Jandarmi Fălticeni. În luna octombrie 1999 a pus piatra de temelie pentru biserica unităţii, pe care avea să o sfinţească pe data de 21 mai 2001, vizitând-o apoi în mai multe rânduri. A răspuns de fiecare dată invitaţiei de a participa la depunerea jurământului militar, la deschiderea anului şcolar şi la alte manifestări şi activităţi culturale desfăşurate în cadrul şcolii, sprijină şcoala cu material de protocol (revistele "Tinerii Azi", "Biserica din sufletul copilului", "Presa Ortodoxă", "Familia Ortodoxă") şi cu tot cuvântul şi sfatul, atunci când este solicitat.

Preot militar *Cătălin Simion*

CUVÂNT DIN PROLOAGE

Cuvânt despre faptă bună

Proloagele, vol I, Craiova, 1991, pag.156-157

Sunt patru fapte bune de care se ţine seama la mântuirea omului: postul, a se ruga adeseori Domnului, lucrarea mâinilor şi curăţia trupească. La acestea patru se împotriveşte diavolul. Prin cea dintâi, adică prin mâncare, a ispitit pe Adam în Rai. Prin a doua, nerugându-se Domnului, i-a dat lui Adam ruşine şi teamă de Dumnezeu şi l-a făcut a se ascunde şi a nu veni înaintea Lui, ca nu cumva, închinându-se lui Dumnezeu, Adam, să primească iertăciune de păcatul său. Iar după ce a fost izgonit Adam gol din Rai, încă şi prin goliciunea aceea voia diavolul să-l surpe pe om în alt păcat, adică în deznădejde voia să-l ducă pe el. Dar iubitorul de oameni Dumnezeu, ştiind mai dinainte facerea de rău a diavolului, a dat lui Adam lucrul, aşezându-l pe om în Rai, ca să-l păzească şi să-l lucreze, zicându-i: „Lucrează pământul din care ai fost luat!” Iar Adam, îngrijindu-se de lucru, a lepădat meşteşugirea cea rea a diavolului. Deci, fiind biruit în aceasta, diavolul a semănat gând rău şi în curăţia trupească, că a făcut a se împodobi fetele lui Cain şi a făcut să cadă în desfrânare cu dânsele pe fiii lui Set şi a spurcat curăţia trupească. Drept aceea şi Scriptura zice: „Intrat-au fiii lui Dumnezeu în fiicele oamenilor.” Că atunci când omul îşi păzeşte trupul curat, fiu al lui Dumnezeu este, nespurcând făptura mâinii lui Dumnezeu. Drept aceea, sârguiţi-vă la lucrul mâinilor, ca nu în nelucrare să ne afle pe noi diavolii şi să ne înşele. Iar de va păzi cineva aceste patru fapte bune: postul, rugăciunea, lucrul mâinilor, curăţia trupească, arătat este ca fiu al Luminii şi moştean al Împărăţiei cerurilor este, întru Hristos Iisus Domnul nostru, căruia i se cuvine slava.

Pelerin în Bucovina

MĂNĂSTIREA SUCEVIŢA

Este mănăstire de maici, cu 60 de vieţuitoare şi viaţă de obşte. Se află în comuna Sucevița, judeţul Suceava. Hramul bisericii este „Învierea Domnului”. Mănăstirea Sucevița este ctitoria Movileştilor. Gheorghe Movilă, în vremea în care era episcop de Rădăuţi, a zidit (1581) şi sfinţit (1584) biserica mănăstirii. Fratele său, domnitorul Ieremia Movilă, a adăugat bisericii câte un pridvor deschis la nord şi sud, case impunătoare, zidurile masive ale incintei şi turnurile de apărare. Ca foarte multe biserici moldoveneşti, ctitoria Movileştilor este în plan trilobat şi are în interior următoarele încăperi: pridvor, pronaus, încăperea mormintelor, naos şi altar. Pictura interioară şi exterioară, într-o cromatică variată, pe un fond predominant de verde, a fost executată de doi moldoveni: Ioan Zugravul şi fratele său Sofronie, între anii 1595 şi 1596. În 1801 a fost executată actuala catapeteasmă. Aproape întregul complex monastic s-a păstrat în forma sa originală, cu excepţia locuinţelor din latura estică: acestea, după 1840, în timpul ocupaţiei austriece au fost transformate. Ultima şi cea mai importantă restaurare a acestui aşezământ s-a făcut între anii 1960-1970. Mănăstirea are un muzeu de obiecte donate de familia Movileştilor: broderii, manuscrise, ferecături în argint aurit, obiecte de cult, etc. De asemenea, aici se află depozitul de icoane vechi din judeţul Suceava. Este monument UNESCO. Are posibilităţi de cazare.

Mihai Vlasie „*Ghidul aşezămintelor monahale din România*”, Bucureşti, 2005)

10 ANI DE ASISTENŢĂ RELIGIOASĂ

ÎN STRUCTURILE MINISTERULUI ADMINISTRAŢIEI ŞI INTERNELOR

În zilele de joi şi vineri, 25-26 noiembrie 2010, a avut loc, la Inspectoratul de Jandarmi Judeţean Braşov, întâlnirea preoţilor militari din cadrul Ministerului Administraţiei şi Internelor, cu prilejul împlinirii a 10 ani de asistenţă religioasă în structurile ministerului. Preoţii militari îşi desfăşoară activitatea în baza Legii nr. 195 din 6 noiembrie 2000 privind constituirea şi organizarea clerului militar, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 561, din 13 noiembrie 2000. Vă prezentăm în continuare preoţii, lăcaşurile de cult şi locurile de închinăciune din structurile Ministerului Administraţiei şi Internelor, urmând ca în numărul viitor să aducem în discuţie locaţia bisericilor, capelelor şi troiţelor din cadrul ministerului.

PREOŢII DIN STRUCTURILE MINISTERULUI ADMINISTRAŢIEI ŞI INTERNELOR

1. Pr. **NICULAE CONSTANTIN**
Şeful Secţiei Asistenţă Religioasă (Bucureşti)
2. Pr. **ALEXANDRU-RĂZVAN MORARIU**
Secţia Asistenţă Religioasă (Bucureşti)
3. Pr. **FELIX RADU**
Secţia Asistenţă Religioasă (Bucureşti)
4. Pr. **LIVIU TUDOR**
Inspectoratul General al Jandarmeriei Române (Bucureşti)
5. Pr. **DANIEL ACHIM**
Inspectoratul de Jandarmi Judeţean Maramureş (Baia Mare)
6. Pr. **CRISTIAN FLORIN RĂDUICĂ**
Inspectoratul de Jandarmi Judeţean Timiş (Timişoara)
7. Pr. **PETRIŞOR CRISTEA**
Inspectoratul de Jandarmi Judeţean Prahova (Ploieşti)
8. Pr. **CRISTIAN NICOLAE BĂLĂ**
Inspectoratul de Jandarmi Judeţean Dolj (Craiova)
9. Pr. **RADU ŞERBAN NICOLAU**
Inspectoratul de Jandarmi Judeţean Suceava
10. Pr. **IULIAN ICHIM**
Inspectoratul de Jandarmi Judeţean Bacău
11.Pr. **LAURENŢIU CRISTINEL OPREA**
Inspectoratul de Jandarmi Judeţean Constanţa
12. Pr. **NICOLAE ION PETRIŞOR**
Inspectoratul de Jandarmi Judeţean Caraş -Severin (Reşiţa)
13. Pr. **CRISTIAN NICOLAE SILAGHI**
Inspectoratul de Jandarmi Judeţean Satu Mare
14. Pr. **ION EPAMINOND BOROŞ**
Inspectoratul de Jandarmi Judeţean Braşov
15. Pr. **BENONE TĂNASE**
Centrul de Pregătire şi Perfecţionare Jandarmeria Montană Sinaia
16. Pr. **GHEORGHE CĂTĂLIN SIMION**
Şcoala Militară de Subofiţeri Jandarmi Fălticeni
17. Pr. **MARIN DRĂGUŢ**
Şcoala Militară de Subofiţeri Jandarmi „Grigore Alexandru Ghica“, Drăgăşani
18 Pr. **VASILICĂ BÂRLEANU**
Inspectoratul pentru Situaţii de Urgenţă „Dealul Spirii“ Bucureşti
19. Pr. **LAURENŢIU NICULESCU**
Centrul Naţional de Perfecţionare a Pregătirii Managementului Situaţiilor de Urgenţă Ciolpani, Ilfov
20. Pr. **OVIDIU IACOB**
Inspectoratul Judeţean pentru Situaţii de Urgenţă „Bucovina“ Suceava

LĂCAŞURI DE CULT ŞI LOCURI DE ÎNCHINĂCIUNE ÎN STRUCTURILE MINISTERULUI ADMINISTRAŢIEI ŞI INTERNELOR

ARMA	**Preoţi**	**Biserici**		**Capele**	**Troiţe**
		În funcţiune	În construcţie sau în proiect	În funcţiune	
S.A.R., Garnizoană	3	–	–	–	–
Jandarmeria Română	14	8	3	9	6
Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgenţă	3	3	2	13	6
Poliţia de Frontieră	–	2	1	–	1
Poliţia Română	–	2	–	1	–
TOTAL	**20**	15	**6**	**23**	**13**

Preot militar *Cătălin Simion*

Invitaţie

Ψ

… la autoanaliză

Munca în echipă
5 lecţii de... gâscă

De multe ori oamenii sunt atât de conştienţi de superioritatea rasei lor, încât sunt puţin înclinaţi să înveţe lucruri simple despre modul de convieţuire şi organizare a altor specii. Gustav Le Bon remarca în cartea sa „Psihologia mulţimilor” lipsa de comportament raţional şi tendinţa de a reacţiona instinctual la grupul de oameni spre deosebire de individul separat de grup. Astfel, indivizii luaţi separat pot fi rezonabili şi inteligenţi în gândire şi conduită, însă în mulţime ei se comportă „ca un adevărat imbecil”.

Revenind la ce avem de învăţat de la alte specii, vă invit să ne oprim un moment la banalele păsări de curte asociate adeseori în limbajul popular cu prostia. Se spune “prost/proastă ca o gâscă”. Dar sunt oare gâştele nişte animale chiar atât de stupide?

Putem învăţa câte ceva de la gâşte, pornind de la următoarele fapte:

Atunci când gâştele îşi fâlfâie aripile, fiecare dintre ele creează o portanţă suplimentară pentru gâsca din spate ei. Zburând în formaţie în formă de V, întreg stolul de gâşte are o portanţă cam cu 71% mai mare decât dacă gâştele ar zbura singure.

Lecţia nr. 1:
Având aceeaşi direcţie cu ceilalţi şi acţionând împreună, ajutându-ne şi bazându-ne unul pe celălalt, ne putem atinge scopurile mai uşor decât dacă am acţiona pe cont propriu.

Când o gâscă iese din stol, simte imediat dificultatea de a zbura singură, din cauza rezistenţei aerului. De aceea se întoarce repede în formaţie pentru a profita de forţa portantă produsă de gâsca din faţa ei.

Lecţia nr. 2
Dacă avem măcar atâta minte cât o gâscă, stăm “în formaţia” în care am început să zburăm” pentru a profita de “forţa portantă” creată de ceilalţi. Acceptăm ajutorul lor şi, la rândul nostru, oferim celorlalţi din echipă ajutor.

Gâştele din formaţie o încurajează pe cea din capul stolului şi o ajută sa păstreze o viteză constantă.

Lecţia nr. 4
Trebuie să ne arătăm în mod deschis încurajarea. Acolo unde există încurajare, productivitatea sporeşte. Încurajarea este totodată şi manifestarea încrederii şi preţuirii celorlalţi, şi aceasta ne produce satisfacţie. Încrederea şi preţuirea coechipierilor ne ajută să ne simţim mai siguri pe noi înşine, mai încrezători şi să fim mai motivaţi.

Beneficiul lucrului în echipă

Un volum mai mare de cunoştinţe şi informaţii:

Suma cunoştinţelor tuturor membrilor unei echipe este de obicei mai mare decât suma cunoştinţelor oricărui membru luat separat. De aceea, ori de câte ori este nevoie de un volum mare de cunoştinţe diverse pentru rezolvarea unei situaţii este de preferat lucrul în echipă.

Când gâsca din capul stolului oboseşte, părăseşte pentru un timp locul, reintrând în formaţie şi lasă locul alteia mai odihnite, care să poată conduce stolul în bune condiţii.

Lecţia nr. 3
Merită să ne asumăm cu rândul conducerea echipei şi sarcinile grele. Ca şi gâştele, oamenii depind unul de celălalt. Fiecare are propriile lui talente, calităţi şi resurse, cu care poate contribui la efortul comun.

Când o gâscă este rănită sau doborâtă, două gâşte ies din formaţie şi coboară pe sol împreună cu ea pentru a o ajuta şi proteja. Ele stau împreună cu ea până la moartea ei, sau până ea este capabilă să zboare din nou. Abia atunci caută să se alăture stolului lor sau unui alt stol.

Lecţia nr. 5
Dacă avem măcar atâta înţelepciune câtă au gâştele, suntem solidari cu ceilalţi nu numai la bine, ci şi la greu.

Mai multe căi de abordare a problemei:

Indivizii devin conservatori în modul lor personal de a gândi. Mi-este greu să renunţ la o ideea care este “a mea”, chiar dacă s-a dovedit greşită şi prefer căile “bătătorite”. Echipa oferă avantajul confruntării cu alte moduri de a gândi, stimulează gândirea prin dezbateri care duc la moduri noi de rezolvare a problemei.

Creşterea implicării personale:
Soluţiile de echipă presupun efortul concertat al mai multor oameni. Dacă se lucrează în echipă la rezolvarea problemei, probabilitatea ca fiecare membru al echipei să accepte şi să susţină soluţia respectivă creşte.

Creşterea motivaţiei:
Cei care lucrează în echipă se “alimentează” din motivaţia celorlalţi. Stimularea obţinută în activitatea de grup este mai mare decât cea care se obţine în activitatea individuală.

Îmbunătăţirea comunicării:
Prin participarea tuturor la luarea unei decizii creşte gradul de înţelegere a acesteia de către fiecare membru în parte. Aceasta reduce problemele care apar în comunicarea dintre cei care iau decizia şi cei care trebuie să o execute.

Creşterea coeziunii şi solidarităţii:
Participând împreună la decizie şi la rezolvarea problemelor, membrii echipei se cunosc mai bine şi se respectă. Satisfacţia de a fi contribuit la efortul comun şi de a fi preţuit pentru aceasta de către ceilalţi dezvoltă un sentiment de apartenenţă la echipă.

Rubrică realizată de
Locotenent Adriana Timofte, ofiţer psiholog

Emoţiile primului grad

Joi, 3 martie 2011, începând cu ora 14.30, la Şcoala de Subofiţeri Jandarmi Fălticeni s-a desfăşurat ceremonialul de avansare a elevilor jandarmi

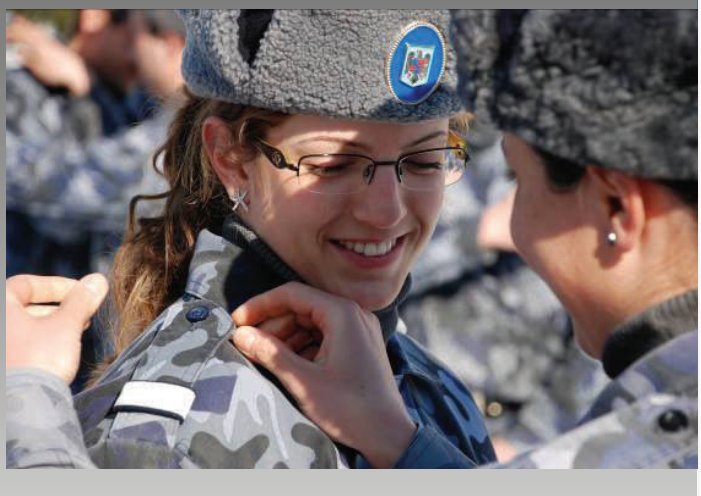

Elevii din anul I, seria 2010-2012 au fost avansaţi la gradul de elev fruntaş. Este primul grad pe care aceştia îl au în calitate de elev jandarm, urmând ca până la absolvire să fie avansaţi la gradul de elev caporal, elev sergent şi, odată cu absolvirea şcolii, – la gradul de sergent major.

În perioada 5 martie - 15 aprilie a.c., elevii fruntaşi vor desfăşura primul stagiu de practică la unităţile Jandarmeriei Române, reluând cursurile în data de 2 mai, după o binemeritată vacanţă.

În aceeaşi zi, elevii anului II, seria 2009-2011 au fost avansaţi la gradul de elev sergent, ultimul grad pe care îl obţin ca elevi jandarm. În perioada următoare vor finaliza modulele cuprinse în curriculum şi vor desfăşura ultimele stagii de practică gândindu-se la examenul de absolvire, ceremonia de acordare a gradului de sergent major şi repartiţia în unităţile Jandarmeriei.

Elev fruntaș Claudiu Coșar, clasa 105

Se numeşte Coşar Claudiu Constantin, are 20 de ani şi este din Buzău. S-a născut în 6 iulie 1990, în localitatea Vintilă-Vodă.

Este un tânăr dinamic căruia îi plac provocările şi îi place să profite de orice şansă. Practică atletismul şi e încântat de munte şi excursiile cu prietenii.

A absolvit liceul teoretic Beceni în anul 2009, când s-a hotărât să participe la concursul Şcolii Militare de Subofiţeri Jandarmi Fălticeni.

"Am crezut că mi se potriveşte o carieră în Jandarmerie şi după 6 luni de şcoală militară m-am convins că aşa este. Mă bucur că am ales această şcoală pentru că avem condiţii bune şi m-am acomodat foarte repede."

În mijlocul colegilor şi instructorilor s-a regăsit în cadrul unei noi familii şi consideră că asta face ca timpul să treacă în mod util şi rapid până la absolvire.

Elev fruntaș Ghic Dana, clasa 102

Este o bistriţeancă ambiţioasă născută în Bistriţa la 01.05.1991

"Am păşit în această etapă deosebită a vieţii pe un drum ales cu mulţi ani în urmă... A fost o perioadă plină de emoţii şi speranţe, vroiam cu orice preţ să urmez o şcoală militară. Deşi eram hotărâtă să fac acest pas, au existat multe impedimente din partea celorlalţi, aşa că mi-am propus să reuşesc orice ar fi, să-mi demonstrez că reuşesc în ceea ce-mi doresc. N-a fost deloc usor, dar a meritat.

Rezultatul?

În prezent... elevă a Şcolii Militare de Subofiţeri Jandarmi Fălticeni, ceea ce a însemnat pentru mine începutul unei noi etape de realizări, încredere în forţele proprii, o carieră potrivită caracterului meu, un domeniu care înseamnă dedicaţie, disciplină, respect… adică... exact ce-mi doream."

Se bucură că a găsit aici oameni dedicaţi meseriei, profesionişti demni de respect şi apreciere de la care poate "fura" meseria de jandarm.

Compania 2 / Batalionul 2

Clasa 203

Diriginte: locotenent Irina Ipate

Elev sergent ALEXA MIHAI – ALIN
Elev sergent ANDREI DUMITRU -ADRIAN
Elev sergent BASUC ALIN-IONUŢ
Elev sergent BOLOŞ VIOREL - IONEL
Elev sergent BURŢILĂ VICTOR -ADRIAN
Elev sergent CAPOTA BOGDAN – IOAN
Elev sergent COJOCARIU CLAUDIA - SÎNZIANA
Elev sergent COŞARCĂ CRISTIAN – DUMITRU
Elev sergent COTOC VIRGIL - COZMIN
Elev sergent DÂRŢU SILVIU – IONUŢ
Elev sergent GAFON FLORIN
Elev sergent HATNEANU PAUL - IULIAN
Elev sergent IANOŞ ALEXANDRU – GABRIEL
Elev sergent MARDALI ADRIAN – NICU
Elev sergent MAXIM IOAN-GEORGIAN
Elev sergent MESAROŞ ŞTEFAN – ANDREI
Elev sergent MIHALACHE IONUŢ
Elev sergent NĂSTASĂ RAMONA – ELENA
Elev sergent NIGA TEODOR
Elev sergent PURCARI PETRU – CRISTIAN
Elev sergent SÎRBU MARIAN – CĂTĂLIN
Elev sergent SOGOR CAROL
Elev sergent SUCIU COSMIN
Elev sergent SUCIU VALENTIN – ADRIAN

Clasa 204

Diriginte: sublocotenent Radu Anania

Elev sergent ASOFIEI MARIUS
Elev sergent BUJOREANU ALEXIS – GEORGE
Elev sergent CIOBOTĂ DORIN – ALEXANDRU
Elev sergent DODIŢOIU DANIEL – BOGDAN
Elev sergent DRAGOŞ VLAD-BOGDAN
Elev sergent DUMITRESCU LUCIAN - FLORIN
Elev sergent ENIU MĂDĂLIN
Elev sergent ERDOS MIHAI – IOAN
Elev sergent FEDELEŞ IOAN
Elev sergent FEDELEŞ ŞTEFAN – LUCIAN
Elev sergent GĂBUROI COSMIN – IULIAN
Elev sergent HANDÎC BOGDAN -ADRIAN
Elev sergent IALOVEI ŞTEFAN
Elev sergent LIUŢE ANDREI – NICOLAE
Elev sergent MOROŞANU IRINA- ELENA
Elev sergent MORUZ IOAN
Elev sergent OLARU NICULINA
Elev sergent POENARIU NECULAI
Elev sergent POPA IONUŢ - RĂZVAN
Elev sergent STĂNILĂ ALEXANDRU – VALENTIN
Elev sergent TIMOFTI ŞTEFAN – ALEXANDRU
Elev sergent VATAMANU OVIDIU - NICOLAE
Elev sergent VĂTAVU CONSTANTIN - COSMIN
Elev sergent VÎLCAN RADU – ALEXANDRU
Elev sergent VOICU DUMITRU – RĂZVAN

“Filmul” evenimentelor

Decembrie 2010 — martie 2011

Elevi jandarmi participând în garda port drapel la festivitățile prilejuite de Ziua Națională a României

În perioada 15 - 26.11.2010, Asociaţia Clubul Sportiv „ŞOMUZ” Fălticeni* a organizat şi desfăşurat competiţia sportivă şi militar-aplicativă „Cupa 1 Decembrie – EDIŢIA 2010” la tenis de masă, minifotbal şi volei.

Sâmbătă, 11 decembrie 2010, cadre şi elevi ai Şcolii Militare de Subofiţeri Jandarmi Fălticeni s-au întâlnit cu copiii din Tămăşeni şi Adjudeni care au petrecut câteva zile în tabără în garnizoana noastră.

Am avut onoarea să îi revedem pe cei care ne-au fost copii de suflet în vara anului trecut.

Prilejul l-a constituit cea de-a treia ediţie a Festivalului „Grai şi dans strămoşesc pe Valea Siretului” organizat în localitatea Tămăşeni, la care au participat şi copii din Adjudeni. Am fost onoraţi să deschidem acest festival interjudeţean pregătind atmosfera de sărbătoare cu farmecul colindelor interpretate de corul de elevi jandarmi condus de preotul militar Cătălin Simion. Momentele de regăsire au fost emoţionante atât pentru copii, cât şi pentru noi, cadrele care ne-am ocupat îndeaproape de programul lor de tabără. A fost încă o dovadă a faptului că atunci când ceva este făcut cu inima deschisă şi cu pasiune aduce cea mai mare satisfacţie în privirile sincere şi îmbrăţişările strânse ale sufletelor pure de copii.

Corul Școlii a încântat audiența la diferite activități prilejuite de Nașterea Domnului

La funeraliile colonelului Gheorghe Bujor, fost comandant al unității, stins din viață vineri, 10 decembrie 2010, la vârsta de 60 de ani, după o carieră de peste 34 de ani.

22 decembrie 2010 — o zi de aducere aminte a sacrificiului suprem făcut în preajma Revoluţiei spre apărarea valorilor democratice ale ţării. Cu acest prilej, cadre şi elevi jandarmi au asigurat buna desfăşurare a manifestărilor din municipiul Fălticeni

Joi, 6 ianuarie 2011, preotul militar al unităţii a oficiat Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur şi la Slujba Aghezmei mari, în prezența multor cadre şi elevi jandarmi, precum şi alţi enoriaşi din municipiul Fălticeni..

Joi, 20 ianuarie a.c.,cadre si elevi jandarmi au participat la lansarea celei de-a doua ediţii a „Cărţii Fălticenilor de la A la Z” scrisă de Cătălin Ciolca, activitate ce a avut loc în Sala „Pictor Aurel Băeşu” a Muzeului de Artă „Ion Irimescu”.

Activităţi prilejuite de Unirea Principatelor Române

15.02.2011, detalii—pagina 5
Acordarea primului ajutor în cazul accidentel

15.02.2011, vizita a doi absolvenți ai școlii

08.03.2011, detalii - pagina 4
Informare cu reprezentanți ai
Inspectoratului de Poliție al Județului Suceava

Doamnele și domnișoarele au fost sărbătorite de Mărţişor şi Ziua Femeii

03.03.2011, detalii—pagina 16
Înaintarea elevilor jandarmi în gradul următor

Din lumea automobilului

Care mai sunt pionerii automobilului?

În rândul pionierilor se înscriu şi Louis Renault, care, în 1899, înfiinţează „Societatea Fraţii Renault”, şi care vor construi, în 1903, primele doua taxiuri, iar în 1906, primul autobuz.

În SUA, primul automobil este construit în 1895 de către Charles Daryea, „Strămoşul automobilului modern este considerat automobilul Mercedes 1901, model care, abandonând forma veche, a stârnit o deosebită senzaţie, utilizând radiatorul tip fagure, motorul plasat în faţă, schimbătorul de viteze, arborele cardanic şi rulmenţii cu bile pentru lagăre”. România a introdus automobilul în circulaţie printre primele ţări din Europa, în anul 1890: un Peugeot de 4 C.P., iar în 1900 a importat din Franţa primul camion cu abur (Gardner - Serpollet) pentru transportul gunoaielor.

În anul 1904 se înfiinţează Automobil Club Român, care număra 27 membri, printre care şi două femei celebre în epocă: Martha Bibescu şi Yvonne Cămărăşescu.

România a fost printre primele 6 ţări din lume care a organizat curse de automobile (după Franţa, SUA, Germania, Anglia si Italia), iar în 1805 a inaugurat turismul automobilistic internaţional (cursa Galaţi - Ispahan).

Ar mai fi de adăugat, tot din surse, că România s-a înscris printre primele ţări în domeniul inventării automobilului: automobilul cu aburi „Văsescu”, construit la Paris în 1880; automobilul „Persu” în formă aerodinamică, precum şi convertizorul sonic-mecanic realizat de Gogu Constantinescu.

Rubrică realizată de
Maior Cătălin Ungureanu

Ştiaţi că...

- Primul mecanism cu aburi a fost construit de *James Watt* şi a fost folosit în minele de cărbuni la funcţionarea pompelor ?
- Prima experimentare a unui vehicul electric pe şine a fost efectuată de *R. Davidson* în 1840? Prima exploatare comercială datează din 1879, când inginerul şi industriaşul german *Wemervon Siemens* a construit prima linie experimentală de tramvai la Expoziţia de la Berlin. Ulterior, tramvaiul electric s-a răspândit în oraşe, oferind o soluţie pentru transportul public urban.
- Locomotiva de manevră, Alco, apare în anul 1923, în Statele Unite? Ulterior, locomotive diesel de manevră s-au fabricat şi în Franţa, Canada, fosta U.R.S.S., România ş.a.
- Testele Ramhill erau acele teste prin care se verifica viteza locomotivelor în Anglia, în 1829?
- De la câteva zeci de locomotive diesel existente, după cel de-al doilea război mondial, efectivul de locomotive s-a dezvoltat enorm? În S.U.A., aproape întreaga reţea de căi ferate este deservită de locomotive diesel, spre deosebire de Germania sau Franţa, unde peste trei sferturi din trafic utilizează tracţiunea electrică.
- Automotorul este un vehicul de cale ferată autopropulsat, ce este folosit pentru transportul călătorilor? La apariţia sa, se diferenţia foarte puţin de tramvai, dar a evoluat ca un mijloc de transport modern.
- *Joseph Swan* a creat în 1848 o lampă primitivă cu filament, apoi o lampă cu arc electric? El făcea becuri cu benzi de hârtie carbonizată.
- Becul a fost perfecţionat în 1898, de germanul *Auer von Welsbach*? El a descoperit că osmiul, un material cu temperatură de topire foarte ridicată, constituie un material ideal pentru reproducerea luminii zilei.
- În 1936, firma OSRAM introduce primul tub cu emisie fluorescentă?
- În ultimii ani, s-a inventat *lampa cu halogeni* ? **Halogenii** (fluor, clor şi iod), introduşi în balon se combină cu wolframul vaporizat, pe care-i transportă înapoi la filamentul de wolfram. Se asigură o intensitate luminoasă mai mare, economii de energie electrică şi mărirea duratei de viaţă a lămpii de 5 ori.

Profesor Cristina Boambă
Colegiul Tehnic “Mihai Băcescu” Fălticeni

Ce înseamnă securitatea muncii?

SĂ NE OPRIM DOAR…

...TREI MINUTE!

Avem tendința ca atunci când spunem școală, să ne gândim la ceea ce reprezintă ea din punct de vedere educațional, prin prisma complexului de activități desfășurate pentru a forma la un înalt nivel viitoarele cadre ale Jandarmeriei Române.

Acest articol încearcă să se constituie într-o invitație de a reflecta, pe lângă îmbunătățirea calității pregătirii de specialitate, și la riscurile inerente la care poate fi expus întregul personal.

Fie că este vorba de militari sau de personal contractual, care aparțin școlii sau care sunt sosiți în scopul desfășurării de activități ordonate, prevenirea accidentelor sau a evenimentelor negative constituie principala activitate a compartimentului de resort.

De fiecare dată când desfășurăm o activitate, indiferent de natura acesteia, nu realizăm concret riscurile de accidentare la care ne expunem.

Lucruri care par a fi banale ascund de multe ori riscuri majore. Protecția nu reprezintă doar o sintagmă de care uneori putem face abstracție.

Un simplu cablu conectat la reteaua electrică, întins pe jos și peste care accidental punem piciorul de la un scaun metalic, nu «așteaptă» decât să-i fie deteriorat învelișul de protecție!...mai departe el își va face treaba, dar pentru noi este posibil să fie…

prea târziu!

Traversarea unei străzi în zilele noastre reprezintă de multe ori un adevărat test de curaj și îndemânare. Dar câți dintre noi suntem conștienți în acel moment de riscul la care ne expunem? Probabil ne-am da seama, dar ar putea fi…

prea târziu!

Mereu grăbiți și copleșiți de activitățile covârșitoare specifice mediului militar (și nu numai), uitam să urcăm sau să coborâm scările sau niște banale trepte. Abia „după aceea” conștientizăm că am fi putut să prevenim lucrul neplăcut care ni s-a întâmplat, printr-o simplă și realistă reflexie, dar poate e…

prea târziu!

Lucrul la sistemul de calcul, specific mai ales muncii de birou, ne determină la un moment dat să facem scurte pause (fireşti). Acestea trebuie să aibă efectul benefic scontat asupra noastră, dar trebuie să avem în vedere că, trecerea bruscă de la inactivitate la activitate poate genera anumite stângăcii, implicit riscuri neevaluate, cu consecințe majore, pe care le vom putea conștientiza, puțin …

mai târziu!

Nu ne propunem scenarii apocaliptice care să aibă rolul de a creea panică sau de a speria pe cei ce vor citi aceste rânduri dar, conștientizarea lor se poate face inclusiv prin prezentări de acest gen.

Suntem mult prea vulnerabili în fața realităților de tot felul!

Stresul cotidian, alimentația de proastă calitate, condimentată din plin cu substanțe chimice sunt doar câțiva dintre indicii esențiali ai regresului sănătății noastre. Paradoxal este faptul că nu putem să le evităm decât într-o foarte mică măsură.

Dar să ne protejam de căzături, electrocutare, accidente auto (chiar și în postura de pieton), expuneri la câmpuri electromagnetice, determinate de echipamentele generatoare, afecțiuni musculo-scheletale cauzate de manipularea maselor etc., nu este foarte greu. Trebuie să conștientizăm rolul nostru în viață și în același timp să ne acordăm doar aproximativ trei minute să citim acest articol și să înțelegem adevăratul mesaj pe care vrea să-l transmită.

„ AUTOPROTECȚIA ÎNSEAMNĂ VIAȚĂ”

Plutonier Cristinel Irimescu

- Securitatea și sănătatea în muncă reprezintă **ansamblul de acțiuni și măsuri întreprinse în scopul asigurării integrității anatomo – funcționale și sănătății oamenilor în procesul muncii.**

- Securitatea și sănătatea în muncă:
  - **Generator al calității vieții**
  - **Disciplină autonomă**
  - **Generator al “stării de bine la locul de muncă”**
  - **Factor de performanță economică**

- **Obiectivul securității și sănătății în muncă: înlăturarea tuturor pericolelor ce apar în procesul muncii, susceptibile să provoace accidente de muncă și îmbolnăviri profesionale.**

- De ce este importantă securitatea și sănătatea în muncă:
  - Vă învață cum să vă protejați sănătatea astfel încât **să vă puteți bucura pe deplin de viață;**
  - Vă informează cu ceea ce trebuie să știți pentru a lucra **fără să vă expuneți colegii la pericol.** Gândiți-vă cum v-ați simți dacă un coleg ar suferi un accident tragic din cauza a ceva ce ați făcut, chiar dacă nu a fost vina voastră.

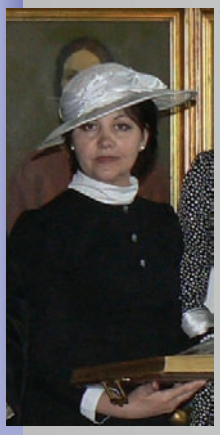

Altar

Ecclesia se reazemă de nori:
Este albă, hieratică, sfântă,
Loc de închinare, Casă a Domnului.
Caut ceva fără nume, care să-mi schimbe
Starea de vacuum interior.
Păşesc cu sfială pe trepte fierbinţi.
Aş vrea să mă strecor neauzită,
Dar tot se aude ropotul inimii,
Tic- tac-ul greu al paşilor,
Respiraţia, foşnetul rochiei de mătase,
Şi, pe suflet, sunetul de gheaţă
Al copitelor inorogului alb, nestrunit,
Fără şa, fără frâu, fără ţintă...
Nu-i nimeni ... Ecclesia mă aşteaptă
Împodobită, curată mireasă eternă.
Aprinde doar pentru mine şi astăzi,
Candelabrele grele cu trup de cristal,
Şi mă învelește cu o ţesătură luminiscentă:
Veşmânt princiar în tonuri de albastru deschis.
Un curcubeu inundă altarul, alunecă în abside,
Pe fresce, chipuri frumoase de sfinţi înviind.
Pe firele argintii de păianjen,
De la altar, în liniştea împietrită,
Se rostogolesc undele ecoului
Dinspre minus infinit spre mine:
Se aud crepitând oasele lui Isus,
Ca atunci când, brutal,
Braţele i-au fost întinse, ca să ajungă la găurile făcute în lemnul crucii.
Timpul nu mai există, e doar o convenţie
Care mă învăluie, între a fi şi a nu fi.
Închid ochii, mă rog. Aripi uşoare mă acoperă,
Cu moliciunea unei mantii de catifea.
Inspir...de parcă ar fi pentru ultima oară.
O aromă de pâine caldă şi mir mă atrage,
Ca şi cum ar fi vie, entitate benefică,
Matrice mişcătoare, fără contururi.
Clipele mele licăresc intermitent,
Unduindu-se lent în lumină.
S-au înnodat deasupra clepsidrei...
Stau în genunchi sub cupolă,
Şi când, miraculos, lumina transcede
Dinspre altar spre naos, în străvezii odăjdii,
Ochii mei închişi se deschid în interior,
Şi văd pe marama de raze, ceea ce este creat
După chipul şi asemănarea Domnului.
Mirajul unei existenţe paralele mi se desluşeşte,
Şi cele două entităţi care mă compun
Sunt, pentru o clipă, în cea mai intimă armonie:
Sufletul este fericit în casa lui de carne,
Iar ea i se supune fărâmei de divin,
Înmărmurind într-o aşteptare fără hotar.
Sunt o jertfă vie cu inima palpitând dureros,
Aşteptând ca din Iubirea crucificată,
Să-mi curgă pe frunte, pe inimă şi pe buze,
Şuvoaie reci şi curate de sânge şi apă,
Ca să-i facă din firele de praf şi cenuşă,
Un templu veşnic luminii nestinse.
Pământul ce sunt a devenit translucid,
Trei raze egale şi albe se-îndreaptă spre mine:
Se văd pâlpâirile paradisiace ale sufletului,
Glob luminos presărat cu pulbere opalină,
În palme ţinut de îngerul alb.
E clipa de taină şi pot desluşi ca-n oglindă,
Reliefuri, dureri, idealuri şi chipuri.
Se face altar inima...se întâmplă ceva:
Chipul lui Dumnezeu se reflectă în ea.

Maria M. Cassian, muzeograf la
Casa Memorială "Mihai Eminescu" Ipoteşti

Gânduri de primăvară...

Remember

În fiecare dimineată
Mi-apari în gând, te văd în ceaţă
Doar un moment, o amintire
Un dulce ceas,o melodie.

O melodie despre noi
Ce timpul nu-l va da-napoi
Chiar de-am rămas doar eu cu mine
De-mi va fi rău, de-mi va fi bine
Imi amintesc ultima oară
Aprind şi ultima ţigară
Cafeaua-mi pare prea amară.

Nu este loc pentru dorinţe
Ori pentru alte clipe stinse
Furtuni de vise...interzise.

Un vis de viaţă

Primăvara ai apărut
Era frumos, era plăcut
Iar tu erai la început.

Voiai să zbori spre infinit
Să te înalţi ai reuşit
Visai, tu… îţi doreai ceva
Era vară în viaţa ta.

Ai plecat plin de speranţă
Aveai un cer senin în faţă
Priveai doar în viitor
Iar toamna se-apropia uşor.

Ai început să oboseşti
Drumul mai greu să îl găseşti
Te-ai rătăcit în al tău zbor.
De tot ce-a fost... acum ţi-e dor.

Cerul senina s-a-ntunecat
Lacrimi de frunze au secat
Duios înspre trecut priveşti
Dar iernii nu poţi să-i zâmbeşti.

Elev sergent Georgian Ioan Maxim, anul II, clasa 203

Te-a pedepsit c-ai îndrăznit
Chiar de-ai ajuns la asfinţit
Ai reuşit sau te-ai minţit
Un vis de-o viaţă s-a sfârşit.

Cosmin BOAMBĂ, 10 ani

PAŞTELE

Paştele este sărbătoarea,
În care primăvara ne-aduce floarea
Indiferent unde suntem: la ţară, la bloc,
Iepuraşul ne-aduce oul roş ţop -ţop.

Nu e bine să stai acasă,
Ia-ţi ultima lumânare rămasă
Împreună cu familia şi prietenii,
Vom merge la Sărbătoarea Învierii.

Lumina pe care o vom primi,
Călăuză ne va fi,
Şi rugăciunile spuse,
Sunt daruri lui Dumnezeu aduse.

De închinat ne-am închinat,
De jucat noi ne-am jucat,
Floricele pe câmpii,
Paştele-i pentru copii.

Caricaturist de serviciu - elev sergent Cosmin Vătavu, anul II, clasa 204

Să nu-l uităm pe EMINESCU

la 161 de ani de la naştere

Serial realizat de doamna Maria M. Cassian,
muzeograf la Casa Memorială “Mihai Eminescu” Ipoteşti

Capitolul III

Vasile, fratele lui Mihai Eminescu

,,Cum oare din noianul de neguri să te rump…?”

Leca Morariu scrie în *„Frăţinii Eminovici”* (cf. relatării lui Matei) că Vasile a murit la un an şi jumătate.

Ion Creţu în *„Mihai Eminescu – Biografie documentară”* susţine că *„trei dintre fraţii poetului n-au depăşit vârsta copilăriei”*. Leca Morariu, George Călinescu, G. Munteanu şi alţii relatează din mărturisirile lui Matei, al zecelea fiu al familiei Eminovici.

Ion Roşu, despre care profesorul Cervatiuc de la Arhivele Statului din Botoşani spunea că *„a stat multă vreme şi a răsfoit printre vechi documente…”*, nu a găsit acte referitoare la Vasile. Nici alţi biografi. Uneori, însă, faptele se pot lega logic, aşa încât, chiar dacă actele lipsesc, faptul demonstrat poate să rămână în picioare, sprijinit fiind de restul evenimentelor petrecute în perioada respectivă despre care sunt date certe. George Călinescu scrie că Vasile *„a încetat din viaţă la vârsta fragedă de un an şi jumătate, născându-se şi murind nu se ştie când…”* Implicându-ne sufleteşte, putem porni la drum pentru a înnoda evenimentele petrecute între 1856 – 1860…

Matei s-a născut în noiembrie, 1856. Ştim că Vasile s-a născut după Matei. Socotind, aflăm că Raluca nu putea să-l nască pe Vasile mai devreme de 1857 şi nici mai târziu de 1860,deoarece Matei spune: *„abia mi-l amintesc…”* Am demonstrat că stolnicul a murit în 1857: căminarul a trebuit să amâne călătoria sau chiar să se întoarcă din drum. Bunicul poetului putea să fie în agonie şi moartea să fi survenit ceva mai târziu astfel încât, dând la o parte planurile căminarului, Mihai nu a mai mers la şcoală la Cernăuţi în anul şcolar 1857 – 1858 (fiind ori prea târziu, ori cheltuielile făcute cu înmormântarea au schimbat hotărârea tatălui poetului). Raluca putea să fie însărcinată sau pe cale de a naşte chiar, în toamna anului 1857. Era în dificultate şi de aceea prezenţa căminarului era necesară la Ipoteşti.

Dacă Matei spune că abia îşi aminteşte de Vasile, putem presupune că la data morţii lui Vasile avea trei sau patru ani (aprox.1860).

Este posibil ca Raluca, având proaspătă în minte durerea provocată de moartea tatălui ei, Vasile Iuraşcu, să dorească pentru fiul ei abia născut numele acestuia. Am în familie un caz asemănător. Este un lucru foarte des întâlnit, acesta făcând parte din tradiţia strămoşească: copilul primeşte la naştere numele tatălui sau al bunicului, mai ales când acesta trece din viaţa pământească.

Poate că ultimul vlăstar al Ralucăi se născuse în preajma sărbătorilor Crăciunului sau ale Anului Nou, când prăznuirea Sfântului Vasile era aproape. Când a murit stolnicul, în 1857, Raluca îşi purta fiul în trup şi, într-o promisiune mută, alese patronimicul Vasile pentru acesta. Se gândea că, dacă micuţul va fi băiat, numele bunicului care dusese o viaţă exemplară, avea să fie pentru el benefic. Şi tot posibil este ca însuşi stolnicul să-i fi şoptit fiicei sale, la moşia căreia alesese să-şi petreacă ultimii ani de viaţă, pentru delicateţea şi sensibilitatea de care dădea mereu dovadă: *„– Ralucă, de-o da Domnul ca pruncul să fie băiat, pune-i numele Vasile…”* Băiatul, născut după moartea stolnicului, a primit numele Vasile. Toate acele feţe monahale care participaseră la înmormântarea lui Vasile Iuraşcu (călugăriţe şi călugări, surorile şi fraţii Ralucăi) doreau acest lucru, văzând în el semnul continuităţii neamului Iuraşcu. În clasa a IV-a, în 1860, pe vremea când Mihai era elev la Cernăuţi, pe semestrul al doilea, în dreptul său, se vede o lipsă de 10 zile. După informaţiile pe care le avem de la Matei, ştim că Mihai a mers atunci pe jos, voinicește, peste 100 km, de la Cernăuţi până la Ipoteşti Denigratorii lui Eminescu, suspectând orice gest sau act al poetului, care rămăsese fără mărturii scrise, iau acest fapt drept dovadă sigură de inadaptare, dezordine interioară, semne prevestitoare ale *„bolii”* de mai târziu. Când am citit cartea apărută la Editura Semnele Timpului, *„Recurs Eminescu – Suprimarea Gazetarului”* de Călin L. Cernăianu, am şters, fără să vreau, un semn de întrebare pe care şi-l pune autorul la un moment dat... Un pic de atenţie, puţină bunăvoinţă şi…gestul lui Eminescu de a cere douăzeci de ouă crude atunci când a fost prins la baia publică din Bucureşti mi s-a părut aşa cum a fost cu adevărat – normal, şi nu cum a fost interpretat – ca gest al unui dezaxat, semn sigur de nebunie (ciudat ar fi fost dacă ar fi cerut douăzeci de ouă fierte). Eminescu avea ulceraţii pe picioare, consecinţă a hranei insuficiente, a ruperii de mediul natural, sănătos, în care trăise în copilărie. Ştia de la Raluca mai multe leacuri empirice. O baie fierbinte şi la sfârşit alta, schimbând apa şi punând conţinuturile unor ouă crude, are un efect imediat, benefic. Ouăle puse la sfârşit, în apă curată, aveau să hrănească pielea cu ajutorul substanţelor pe care le conţineau gălbenuşurile şi să o usuce, vindecând-o, prin acţiunea albuşurilor, care se ştie, uneori se folosesc în arsuri de grade mici…

Iertată să îmi fie această paranteză, dar tot atât de uşor au fost făcute observaţii nefondate referitoare la Eminescu în multe puncte care ţin de istoria literară; am vrut să arăt că nu trebuie neapărat acte atunci când unele lucruri se pot explica, gândind pur şi simplu. Vai de cei care, judecând lumea după conformaţia lor interioară malefică, interpretează eronat, umbrind bunul nume al celor care nu mai pot să se apere! De mortuis nisi bene…Iar dacă nu poţi să spui nimic bun, taci ori acordă circumstanţe atenuante, căci există o singură entitate care poate să judece drept.

În 1860 Mihai a fugit acasă stând doar două zile până la 22 mai 1860 (atât cât i-a permis căminarul care, a spus: *„Câte treburi am Ralucă…şi trebuie să-l duc…”*). A mers pe jos, voinicește, peste 100 km, de la Cernăuţi până la Ipoteşti... Nu era *„dorul de Ipoteşti”* ci de fiinţa plăpândă pe care o cunoscuse destul de puţin, dar de care se simţea foarte legat. Natura era într-adevăr în plină floare, dar nu vine un copil de 10 ani şi jumătate 100 km, pe jos, degeaba. Adevărul este dureros: erau necazuri mari acasă: murise ultimul născut, Vasile. Avea doi ani şi jumătate. Copilul nu a trăit mult, dar Mihai se bucurase de gingăşia micii fiinţe. Iată de ce a făcut Eminescu acest drum lung şi obositor.

Epilog

”... conture triste şi umbre-au mai rămas.”

La Ipoteşti, în ţărână, dorm somn lin şapte persoane din familia domnului Eminescu: bunicul poetului Vasile Iuraşcu (1780 – 1857), tatăl – Gheorghe Eminovici (1812 – 1884), mama – Raluca Eminovici, născută Iuraşcu (1816 – 1876), un frate mai mare, Nicolae (1843 – 1884), Iorgu, fratele care a fost ofiţer – (1844 – 1873), Maria – sora sa (1848 – 1856), Vasile, ultimul născut (1858 – 1860).

Eminescu spunea, amintindu-şi de Ipoteşti: *„în ţărâna aceea doarme ce-am avut mai scump în lume”*. Cele mai scumpe îi erau amintirile, familia, copilăria. Pentru persoana care urcă ori coboară zilnic Dealul Crucii mergând spre Ipoteşti, toate evenimentele copilăriei lui Eminescu nu par o poveste inventată. Citind mereu şi lucrând în apropierea casei şi grădinii de altădată, capeţi un fel de apartenenţă, devii un fiu adoptiv al acestor locuri. Îţi cresc rădăcini şi, fără să vrei, constaţi că oamenii care făceau parte din familia lui sunt, într-un anume mod, şi persoane dragi ţie. Dacă te implici sufleteşte, lumina ţi se strecoară în suflet şi descoperi că fiecare fiinţă are pe pământ un scop precis pentru care trebuie să trăiască. Lumina descreşte când fiinţa este prinsă în negurile viciilor sau a lipsei de iubire pentru cei din jur.

În *Anul Eminescu*, prin iunie 2000 – un călugăr înalt, cu barbă lungă, şi o maică subţiratică, păşeau sfios, cu pioşenie, pe aleile pietruite ale Memorialului. Condusesem nişte vizitatori şi ajungând în zona bisericii familiei poetului am aprins o lumânare de ceară curată la morminte... Descoperisem chiar în acea zi alte lucruri: săpăturile făcute pentru alei şi postamente lăsau să iasă la suprafaţă peceţile timpului apus (o monedă de la 1884, nasturi albaştri, mari, cu păsări flamingo, bronzul timpului uitat, oase…). Mesagerii mănăstirii păşeau neauzit. Au intrat în mica biserică veche, s-au închinat cu evlavie mare şi au ieşit urmăriţi de privirea blândă a mamei lui Isus. *„Suntem de la mănăstirea Agafton. Noi am venit să ţinem o slujbă”*, mi-au spus ei, mergând cu paşi hotărâţi spre cimitir…şi trecând prin mine cu privirea…Nu apucasem să le povestesc despre osemintele descoperite... Lumina caldă a soarelui le mângâia după atâta vreme, pătrunzând prin firidele micii grote deschise lângă mormintele familiei poetului Eminescu... Călugărul cânta. Era un psalm desprins din cartea timpului biblic. Cu voce domoală călugăriţa dădea răspunsurile…I-am rugat apoi să cânte *„Lumină lină’’*. Deodată timpul luă alte dimensiuni, necunoscute mie. *„Ieri şi azi”* şi-au pierdut identitatea şi, pentru o clipă, am înţeles sensul cuvintelor *: trup, suflet, moarte, viaţă*…Aşa am ajuns să vorbesc despre *„ochii plini de suferinţi”*… *„Nu afirmăm divinul pentru că îl cunoaştem, ci îl cunoaştem pentru că el este prezent deja’’* (G. Călinescu – Istoria credinţelor şi ideilor religioase). Celor care mă vor acuza de prea multă fantezie le voi spune, citându-l pe Călinescu, că ea, fantezia*,, nu este facultatea de a deforma realitatea, ci de a vedea limpede şi exact, dând cel puţin o evidenţă anume…* În arta cuvântului se găseşte *„rezultatul luptei dintre raţiunea umană şi natură, dintre premeditaţie şi spontaneitate, o clarificare a unei ordine întrevăzute. Imaginaţia ne ajută să vedem concret universul”*. (*„Cronicile optimistului”*).

În pământul binecuvântat al Ipoteştilor, aşteaptă lumina Învierii, şapte persoane din familia Eminescu. Trupurile lor au fost casa sufletelor (fiind nemuritoare, se află acum într-o stare pur spirituală cu cele două funcţii ale lor: inteligenţa liberă şi voinţa liberă). Sufletele imateriale au devenit acum conştiente de ele însele. Cunosc acum, printr-un act al inteligenţei, tot ce divinul permite. Moartea aduce, ciudat, cunoaşterea şi descoperă, mai bine decât orice psihanaliză, tot ce este în inconştient şi tot ce există în noi, fără a mai exista nimic ascuns, iar sufletele văd lumina printr-o favoare gratuită din partea Adevărului Absolut. După întoarcerea în trup, sufletul va anima trupul şi nu-şi va mai pierde conştiinţa clară de sine pe care o câştigă în clipa morţii. Vom alege atunci între bine şi rău, comunicarea se va face astfel – va fi un limbaj spiritual. Până atunci, trebuie să recunosc, actele noastre, oricât suflet am pune în ele, rămân contingente şi este loc mereu pentru mai mult, mai bine, mai adevărat. *„Lumina…un gând de aur…”*

Hrană pentru...

...minte!

A fost odată ca niciodată, că dacă n-ar fi nu s-ar povesti... Plecase Făt-Frumos la drum lung să găsească izvorul apei vii. Tot mergând şi iarăşi mergând, fără odihnă, ajunse la o adâncă fântână lângă care stătea un moşneag însetat. Coborî inimosul în fântână, îi dădu moşului să bea, iar drept răsplată acesta îi arătă încotro să se îndrepte pentru a ajunge unde voia. Şi îl mai povăţui moşneagul pe fecior să aibă mare grijă când va trece prin Pădurea Fermecată, întrucât acolo va fi în mare primejdie să se rătăcească.

- Întreba-voi pe unul pe altul, om sau lighioană - răspunse degrabă Făt-Frumos.

- Degeaba vei întreba - i-o întoarse moşneagul. În acea pădure sunt două feluri de vietăţi. Unele îţi vor arăta calea cea bună, iar altele, slujitoarele zmeului, vor încerca să te rătăcească, răspunzându-ţi tocmai pe dos la întrebarea pusă. Or, n-ai de unde şti care-s fiinţe bune şi care-s rele...

Făt-Frumos mulţumi moşului şi porni mai departe la drum până ce ajunse la Pădurea Fermecată.

- Încotro este drumul spre izvorul apei vii? - întrebă Făt-Frumos pe prima fiinţă.

- Iată, într-acolo! - îi spuse aceasta.

Dar Făt-Frumos nu ştia pe unde s-o apuce. Dacă-i fiinţă bună, atunci mi-a arătat drumul adevărat - socoti el. Dar dacă-i din cele rele, atunci mi-a răspuns tocmai pe dos. Aşa că s-a aşezat pe o buturugă să chibzuiască.

N-a zăbovit prea mult însă, pentru că pe dată i-a venit în minte ce anume întrebare să pună următorului întâlnit, astfel încât - fie că acesta spune adevărul, adevărat, fie că-l întoarce tocmai pe dos - să afle totuşi drumul cel bun.

Care este întrebarea cu tâlc?

Preluat de pe www.invatasingur.ro

Dacă eşti prea grăbit..., caută dezlegarea între paginile revistei

...trup!

Bucătarul nostru vă recomandă...

PUI INVOLTINI
CU SOS GORGONZOLA

Ingrediente:

- piept de pui 150 g
- şuncă presată 20 g
- caşcaval 20 g
- brânză gorgonzola 30 g
- smântână dulce 100 g
- ulei 200 g
- cartofi 1 buc
- mărar

Mod de preparare

Pieptul de pui se tranşează şi se bate bine, apoi se adaugă şunca şi caşcavalul. Se rulează în folie de aluminiu tip rulou şi se fierbe în ulei 10-15 min. Cartoful se bagă în folie la cuptor 60 min.

Sosul Gorgonzola

Brânza Gorgonzola se pune la topit, apoi se adaugă smântâna dulce şi mărarul.

Ruloul se serveşte cu sosul Gorgonzola şi cartoful copt la cuptor.

POFTĂ BUNĂ!

Rubrică realizată de
Plutonier Florin Roşu

...suflet!

Era odată un bărbat care şedea la marginea unei oaze la intrarea unei cetăţi din Orientul Mijlociu. Un tânăr se apropie într-o bună zi şi îl întreabă:

- Nu am mai fost niciodată pe aici. Cum sunt locuitorii acestei cetăţi?

Bătrânul îi răspunse printr-o întrebare:

- Cum erau locuitorii cetăţii de unde vii?

- Egoişti şi răi. De aceea mă bucur că am putut pleca de acolo.

- Aşa sunt şi locuitorii acestei cetăţi, răspunse bătrânul.

Puţin după aceea, un alt tânăr se apropie de omul nostru şi îi puse aceeaşi întrebare:

- Abia am sosit în acest ţinut. Cum sunt locuitorii acestei cetăţi?

Omul nostru răspunse cu aceeaşi întrebare:

- Cum erau locuitorii cetăţii de unde vii?

- Erau buni, mărinimoşi, primitori, cinstiţi. Aveam mulţi prieteni acolo şi cu greu i-am părăsit.

- Aşa sunt şi locuitorii acestei cetăţi, răspunse bătrânul.

Un negustor care îşi aducea pe acolo cămilele la adăpat auzise aceste convorbiri şi pe când cel de-al doilea tânăr se îndepărtă, se întoarse spre bătrân şi îi zise cu reproş:

- Cum poţi să dai două răspunsuri cu totul diferite la una şi aceeaşi întrebare pe care ţi-o adresează două persoane?

- Fiule, fiecare poartă lumea sa în propria-i inimă. Acela care nu a găsit nimic bun în trecut nu va găsi nici aici nimic bun. Dimpotrivă, acela care a avut şi în alt oraş prieteni va găsi şi aici tovarăşi credincioşi şi de încredere. Pentru că, vezi tu, oamenii nu sunt altceva decât ceea ce ştim noi să găsim în ei.

"Meniu" propus de elev fruntaş Dana Ghic, clasa 102

		4		7			3	
6					8	1		7
	1	3						5
	3	8	7	1				
				5	9	3	2	
5						2	1	
1		7	8					6
	9			6		7		

Sudoku este unul din cele mai cunoscute jocuri de perspicacitate din lume.

Termenul provine din japoneză, unde 数, *sû*, înseamnă—cifră şi 独, *doku*—unică.

Grila jocului este un pătrat de nouă pe nouă căsuţe, subdivizat în tot atâtea pătrate identice, numite regiuni (vedeţi figura). Regula jocului este simplă: fiecare rând, coloană sau regiune nu trebuie să conţină decât o dată cifrele de la unu la nouă. Formulat altfel, fiecare ansamblu trebuie să conţină cifrele de la unu la nouă o singură dată.

Cifrele nu reprezintă decât o convenţie, relaţiile aritmetice între ele nefiind de nici un folos.

Sudoku este recomandat ca antrenament la gândirea logică. Răspundeţi şi voi provocării! SUCCES!

Ai decis să te înscrii la

Şcoala Militară de Subofiţeri Jandarmi Fălticeni?

1.Mergi la unitatea de jandarmi din judeţul tău, (în fiecare judeţ există cel puţin o unitate) şi adresează-te ***ofiţerului de resurse umane***. El îţi va spune ce ai de făcut, te va consilia, îţi va spune ce documente trebuie să cuprindă dosarul tău de candidat şi îţi va da să completezi formularele. Toate acestea se vor întâmpla doar dacă îndeplineşti ***CRITERIILE DE RECRUTARE***. Le poţi consulta pe site-ul şcolii, www.jandarmeriafalticeni.ro.

2.Completează-ţi dosarul cu documentele cerute în cel mai scurt timp. Păstrează legătura cu ofiţerul care te-a recrutat, el este singurul care te poate informa corect şi îţi poate oferi detalii despre concursul de admitere.

3.Continuă să te pregăteşti temeinic la disciplinele de concurs.

La noi sunt admişi doar cei mai buni!

Link-uri utile:

www.jandarmeriaromana.ro
www.mai.gov.ro

Dacă vrei să afli detalii despre activitatea noastră, contactează-ne!

Datele noastre de contact sunt:

Adresa: Fălticeni, str. Armatei, nr. 1-3, 725200
Tel. 0230 541660, 0749 276522
Fax. 0230 545791
E-mail: relatii_publice@jandarmeriafalticeni.ro
Web: www.jandarmeriafalticeni.ro

ÎNVIEREA
DOMNULUI